

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar
Derneği Yayın Organıdır

* * *

Cilt: 34 Sayı: 406 KASIM 1993

(KDV DAHLİ) 15.000 TL. YURTDIŐI: 8 DM.

Dernek Adına Sahip ve Sorumlu M¼d¼r:
Erg¼n ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayım: Erol KONYALIOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: ¼zg¼r S¼ZER
Hakan Erkan ERASLAN

Y¼netim ve Dernek Merkezi:
Hasnun Galip Sokak, Pembe ¼ıkmađı
No:4 D:8 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 Fax: 252 61 25

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE: SPİRİT¼EL HAYAT VE BEDEN	2
● BİR AKIŞ: YALNIZLIK YOLCULARI	6
● İHTİYAÇLAR VE İSTEKLER	7
● OBSESYONA YENİ BİR YAKLAŞIM: ALAN GİRİŞİMLERİ	10
● İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	11
● TURİN'DEKİ KUTSAL KEFEN	12
● PARAPSİKOLOJİ NEDİR?	15
● ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	16
● BİLGİ VE TATBİKAT	17
● ZAMANIN GİZLİ SAHİPLERİ	20
● HEPİMİZİN ORTAK AMACI BİR'E HİZMETTİR	22
● TEKÂMÜL HIZI	24
● BEVERLY HILLS'DE RUHSAL SER¼VEN	29
● FAL VE FALCILIK	32
● KONFERANSLARIMIZ	34
● VARLIKSAL BİRLİK VE EVRENİN SAKLI D¼ZENİ	35
● PERE-LACHAISE MEZARLIĞINDAKİ EN ESRARENGİZ MEZAR	38
● D¼NYA GEZEĞENİ İÇİN SİRİUS ¼ĐRETİLERİ	40
● İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	41
● UFORLAR VE KONUŞMA ¼ZG¼RL¼Đ¼	42
● ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	44
● DIŞ BASINDA PSİ: BABAMIN D¼Đ¼N Y¼Z¼Đ¼	45
● SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER: HER VARLIKTA TANRILIK TOHUMU VARDIR	47
● KİTAPLAR ARASINDA: PSİKOMETRİ	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14

Kapak: Meta Basım Yayım Ltd. Őti. Ahududu Sok. 25/5 Beyoğlu/İST. 252 61 25 - 249 10 01

İç Baskı: Emre Matbaacılık, Dizdâriye Medresesi Sok. No:15 ¼emberlitaŐ/İST. 518 23 74

Renk Ayrımı: Degrade, TeŐvikiye / İSTANBUL, 248 25 18

HaberleŐme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL

Abone ¼creti: Yıllık, Yurtiçi: 180.000 TL. (¼đrenciler: 150.000TL.), YurtdiŐi: 96 DM.

Posta ¼ekli No: 168305

Farkına giderek daha fazla vardığımız "yozlaşma" ve "yozlaştırma" işleminin en kadar hızlı ve sevinli bir şekilde yayılmakta olduğunu görüyorsunuz. Bütün yüce değerlerin ufak olup ayaklar altında kum taneleri gibi yayılıp gitmiş. Şaşkınlığın bu derecede şaha kalktığı görülmemiştir... Ne yol belli ne istikamet. İnsanlığın içinde bulunduğu bu halet (durumlar) çok önemli midir? Pek önemli olmasa gerek. Hangi merhalelerden geçerek bu noktaya ulaştığımızdır, önemli olan. Ulaşılmış noktanın haletini uzun süreli yaşayabilme ya da derhal ondan sıyrılabilme kabiliyetini gösterebilme, ancak geçirdiğimiz merhalelerin kalitesine bağlıdır.

"Haletin sağlığı, yüksekliği ve doluluğu, katiyen varlığın o anki durumuyla alakalı değildir. Bu hâl, çalıştırılmış olan sistemlerin meydana getirdikleri tam bir şura ulaşılmış ortak alandan ibarettir. Sindirilmiş bir durumdur. Bir sonuç değil, daha yüksek seviyelerin habercisidir. Bu durumlarda geriye dönüş yoktur. İyi bir hazım devresi geçirebilmek için, sadece duraklama görülebilir."

Eğer sistem varlık tarafından zaman zaman kontrol edilirse yozlaşmanın başlangıç noktalarını esas almak zorundadır. Bu sahada kontrol, daha da hassas olarak devreye girebildiği sürece, netice son derece olumlu olabilir. Yozlaşmalar çöküş ve yıkımı değil, yükseliş ve yeniden yapılanmayı meydana getirebilir.

9 Ekim 1993 tarihli bir akıştan şunları aktarıyorum:

"Halkın, yüksek realite içerisine girebilmesi için, önce serbest realite içerisinde olduğunu yaşamaması gerekmektedir.

Sahip olunan serbestiyet anlaşılammakta, anlaşılammayan hâl de realite sınırlarını aşır hakikat olamamaktadır.

Anlaşılmazlık, varlıkları kapalı odalarda hapsedilmiş vaziyettedir. Halk, esneklik zannettiği dejenerasyon halkaları arasında sıkışıp kalmıştır. Kendisini her noktada bilgiç görmekte fakat hiçbir şeyi birbirinden ayırt edememektedir. Sadece girmiş olduğu lâbirentin koridorlarında deneme sınama yoluyla minik adımlarla ilerleyebilmektedir.

Son yüzyılın beşeri giderek tam bir çıkmaz içerisinde, kendisini bunaltma terk etmiştir. Sosyolojik yapısının çöküşü, etnik grupların artışı kendisine yapılan bütün imaları cevapsız bırakmıştır. Göremediği güçlerin varlığını, sadece fantezi olarak benimsemiş ve asla, gerçek ilâhî yaklaşımı temin edememiştir.

Yolsuzların da yolda yürümekte olduklarını fark etme zamanı gelmiştir. Vicdanlar açıkça kendilerini ortaya koyabilmelidirler.

Vazife gruplarının içinden yükselen ses onları yönlendirirken, biliniz ki en iyisini o bilmektedir.

Sükûnet ancak iyi bir işbirliğiyle temin edilebilir."

Selâm ve Sevgiler

SPIRİTÜEL HAYAT ve BEDEN

SPIRİTÜEL yaşamın, insanın temel yaşamı olduğunu insan ne zaman anlar? Spiritüel yaşamın her türlü hayatı izlenimler ve tecrübelerin dışında çok değerli, çok farklı bir yeri olduğunu acaba bizler nasıl anladık? Onun, hayatın diğer akışları içinde gösterdiği çeşitli formlara nazaran çok daha başka türlü bir forma sahip olduğunu ne zaman kavradık? Hangi türlü bir olay, hayatımızın bir noktasında, bize o anda bulunduğumuz haletin diğer haletlerden çok farklı bir şey olduğunu ama aynı zamanda yine o diğer haletleri de kendimizde barındırdığımızı hissettirdi?

Hem diğer haletlerin farkındayızdır, hem de yepyeni, bütün bunların üzerinde olan, onları sarmalayaarak koruyan başka bir haleti de hissetmekteyizdir. Ve deriz ki, "Herhalde olsa olsa spiritüalite denen manevî bir

hâl içinde kaldım. Bundan önceki hâllerimde daima duyularımın, hislerimin bana gönderdiği bazı uyarılar vardı. O uyarılar içinde ben bunların farkına varıyordum. Acıydı, tatlıydı, sıcaktı, soğuktu gibi. Veya çeşitli hazlar, üzüntüler tarzındaydı. Bir de öyle bir durum oluşuyor ki, duyularımın bana getirmiş olduğu bilgi içinde bulunurken birdenbire, bütün bunların dışında kendimi görüp onlara hâkim bir durumda bambaşka bir halete girdim. Hem de bir an içinde."

Meselâ, bunu bir sevgi hamlesi içinde bulunduğumuz zaman fark ediyoruz... Öyle bir olay ki, o olay normalde bizim üzerimizde çok daha beşerî yani bedensel tepkilerle ilgili bir durum oluşturması gerekirken, her şeyi ortadan kaldırıp derin bir sempati hâlinde bir bağlanma, bir sarıp sarmalama oluşuyor bedenimizde. Hiçbir şey yapamıyoruz, olmu-

yor. O sevgi bir anda her şeye galip geliyor.

İşte bu hâl diğer bütün hâllerin üstünde olmak üzere bir spiritüalitenin varlığını gösterir. Sevgiyi herhalde hepimiz yaşamışızdır, bu konuda tecrübelerimiz olmuştur.

İçimizde hangi türlü kahredici bir duyguyu veya düşüncüyü taşırsak taşıyalım, eğer güçlü bir sevgi etkisini kendi varlığımızda koryabilmişsek, her zaman kullanamamakla beraber ve o bir imkân bularak başını çıkarıp bizim suur alanımızı doldurmaya başladığında görürüz ki orada bir manevî hayat kendiliğinden ortaya çıkmaktadır.

Sevgi, bütün fiziksel güçlerin, maddî etkilerin üstünde, onlara hâkim durumdadır. Duyuların sürdüğü süre içinde, bizi maddeye hâkim hâle getiren o sevgiyi hissedebiliriz.

Manevî hayatı ya da duyguları elde edebilmek

için kendi varlığımızı üzerin-
de sistematik olarak pek çok
gözlemler yapmak zorunda-
yız. Kuru kuruya, "Ben spiri-
tüel konuları daha çok seve-
rim, ruhsal sorunlar beni da-
ha çok ilgilendirir." demek,
spiritüel bir mizaca, spiritüel
bir hayata uygun yaşıyorum
anlamına gelmez.

Zaten spiritüel bir haya-
ta uygun yaşamak mümkün
değildir. Dünya şartları için-
de yaşadığımız sürece, ön-
celikle o şartlara uygun bir
şekilde yaşamayı başarabil-
memiz gerekir. Bunları ba-
şaramadığımız sürece, spiri-
tüel yaşamın başarılı ol-
ması oldukça şüphelidir.

DÜNYADAN NEFRET EDİLMEMELİ

Çeşitli inançlarda, özel-
likle Uzak Doğu inançlarının
kökeninin çoğunda dünya
hayatının çeşitli yöntemler
kullanılarak kısmen veya ta-
mamen terk edilebilmesi
meselesi büyük bir ideal
olarak ele alınır. Buda her
ne kadar bazı fikirlerini yu-
muşatmış olsa bile, yine de
kendini doktrininde ileri sürdü-
ğü konu dünyadan nefret et-
mektir. Halbuki dünya ken-
disinden nefret edildiği süre-
ce, bizi en fazla sıkan ve ele
geçiren bir varlık hâline ge-
lir. Yani tamamen tersine...

Biz dünyadan nefret et-
me yöntemlerini, ondan ay-
rılma, dünyasal her şeyden
kopma yollarını kullanmaya
başladığımız andan itiba-
ren, dünyanın bizim üzeri-
mizdeki baskısı geometrik

bir şekilde artar. Çünkü insa-
nın sorunu, kendi manevî
hayatını hür olarak alabil-
diğine yaşayabilmek isteği
beslemesine karşı, madde
de onun bu isteğini yerine
getirebilmek, bedensel za-
yıflıklarının kendisine ne ka-
dar engel olduğunu göstere-
bilmek için bütün gücüyle
yüklenir insanın üzerine.

Biz her ne kadar dünya
üzerine bedenlenmiş bir ruh
varlığı olarak yeryüzünde
yaşasak da spiritüel hayati-
mızı bütün özgürlüğümüzle
kullanmak da isteriz. Yani
bedene hâkim olmak istiyor-
uz. Bedenin bizim üstü-
müzdeki maddesel etkisini
mümkün olduğu kadar sifıra
yaklaştırmak ve kendi irade-
mizi kullanmak hedefimizdir.

Ama buna karşılık be-
denin ne olduğunu bilmiyo-
ruz. Söz konusu yöntemler-
le bedenimizi yıkmaya, yere
sermeye çalışıyoruz. Peki,
bedenin görevi nedir? Ruh
varlığı olarak kendimize gö-
re bir plân kurmuşuzdur.
Yeryüzüne geldiğimizde
araç olarak bir beden kulla-
nıyoruz. Gözlem yapıyoruz,
birtakım etkiler alıyoruz, bu
etkileri hem bulduğumuz
ortama yöneltiyoruz, hem
de bulunduğumuz ortamdan
aldığımız etkileri kendi
plânımıza, yani daha üst
seviyedeki varlıklar sistemi-
ne yönlendiriyoruz. Görü-
nüşte gayet güzel bir mus-
luk vazifesi görüyoruz ama
bu beden ne olduğunu bil-
miyoruz. Bedenin sadece
bir yerden bir yere nakledici
özellikliğini kullanıyoruz.

O hâlde bedeni tanı-
mak için, spiritüel hayatın
belli sınırlar içinde kalması-
nı ve bedenin fonksiyonunu,
bedenle kendi özümüz ara-
sındaki ilişkiyi, ince ve kaba
bütün bağları tam
mânâsıyla anlayabilmemiz
gerekir. İşte o zaman "kâmil
insan" oluruz. Yoksa kuru
kuruya bedenden kurtulma-
nın yollarını aramak ya da
bedensel her türlü hazdan
nefret etmek, onları yok et-
meye çalışmak asla canlı
varlığa gereken aydınlığı
getirememiştir.

BEDENİMİZ NE TÜRLÜ BİR FONKSİYON GÖRÜYOR?

Bu durum hayat içinde
büyük bir uyum zorunluluğu
getirir. Bu nedenle öncelikle
bedeni tanımamız gerekir.
İç maneviyatın gelişmesin-
den önce fiziksel olan orta-
mı bilmeliyiz. Bedenin özel-
liklerini, içinde bulunduğu
ortamın nasıl bir ortam oldu-
ğunu, zaman ve mekân ba-
kımından beden ne gibi
kesin ya da göreceli değer-
lere sahip olduğunu tanıma-
lıyız. İki büyük gerçek olan
doğum ile ölüm arasında
geçen büyük bir maceradır
bu...

Dünyanın çok çeşitli
yerlerindeki toplumlar kendi-
lerine çeşitli önderler vasıta-
sıyla, ruhsal plânlar vasıta-
sıyla büyümüş olan bilgileri
anlayarak ve onları uygula-
yarak birtakım sonuçlar elde
etmeye çalışırlar.

Beden gerçekte fizik

evrenin mantal plâna (mantal plân, ruhsal enerjinin meydana getirmiş olduğu özel bir ara plândır) en iyi şekilde uyum sağlayabildiği bir ortamdır. Fizik evrenin içinde var olan bütün yasalar, bütün tesir mekanizmaları, mikroevren olarak insan bedeninde mevcuttur. Bütün yaradılışın özü kendisinde var olduğu için, ruhsal enerjiye de makroevren denir.

İşte bedenin asıl özelliği mikroevren ve makroevren olarak tek bir evren hâlinde önümüze çıkmış olmasıdır. Her iki evreni de kendisi temsil edecek güçtedir. İnsanın önce bedene karşı şuurlu bir saygısı ve sevgisi olması gereklidir. Bu bedeni sevmek, egoizm anlamına gelmez.

İslâm öğretilerinde insan bedeni için, "Tanrı'nın evi" sözü kullanılır. Bu beden, Tanrı'nın insana hediye etmiş olduğu büyük bir nimettir, anlamına gelir. O bedene ona göre muamele et. Arkasından da, "Kendinize zulmetmeyiniz." ifadesi vurgulanır. Aslında kastedilen konu, insanın kendi bedeninin neleri yapabileceğini, bu bedenle neler elde edilmiş ve edilecek olduğunu bilebilmeğidir. Birçok inanç bunun farkına varmıştır. Fakat bu farkındalık derhal, her şeyde olduğu gibi bir özdeşleşme işine dönmüş, büyük bir amaç hâline getirilmiş, ana fonksiyonu kaybedilmiştir. O küçük fonksiyonlu bilgi ise temel fonksiyon hâline getirilmiştir.

BEDENİ TANIMADAN SİRİTÜELLİĞE GEÇİLEMEZ

Buna yogi yolu denmektedir. Yogi yolundan maksat, bütün inanç sistemlerinde bedenin, içinde bulunduğu durumun dışına taşabilecek şekilde aşırı faal hâle getirilme meselesi vardır. Bir yoginin yapmak istediği de budur. Bedenin gerçek yeteneklerini, gerçek gücünü ortaya çıkartarak ondan yararlanmaktır. Bu sayede de siritüaliteyi genişletmek hedefleniyor.

Bir yere kadar geliniyor fakat bir de bakıyoruz ki, siritüalitenin yerine doğrudan doğruya bedene özel olarak bağlanıp kalma eğilimi hâkim. Hristiyanlık da kendine özgü bir yogizme sahiptir. İsa'ya benzemek için yapılan düşünce yoğunlaşmaları buna örnektir. İsa'yı taklit etmek; İsa'nın kendisi gibi olmaktan çıkmış, doğrudan doğruya İsa'nın bedenindeki yaraların taklidine kadar gidilmiştir. Nitekim bazı azizlerin bedeninden, İsa'nın çarpmışa gerildiği noktaların aynısı olmak üzere kan akmaya başlamıştır. Burada siritüalite değil, doğrudan doğruya bedenle özdeşleşmenin devreye girdiğini görüyoruz.

Denebilir ki, bu, İsa'ya gösterilen sevginin tezahürüdür. Ancak söz konusu bu sevgi maddeleşmiş bir sevgiye dönüşmüştür. Eğer tam bir gelişme sağlanmış olsaydı, İsa'nın taklit edilme-

mesi gerekirdi. İsalâşmak gerekirdi...

Bedenin işlevini bilmeyen spiritüaliteye ulaşmak mümkün değildir. Dinlerdeki ibadetlerin ana amacı, o ibadetlerle o din mensuplarının en yüce bildiği varlığa yaranmak için değildir. Çünkü buna gerek yoktur. O hareketlerin hepsi ayındır, sadece insanlar farklıdır. Önemli olan, o insanların içsel hâlleridir, samimiyetidir. Bu nedenle o şekiller herhangi bir anlam ifade etmez.

İnsanların en yüce bildikleri varlığa karşı yapmış oldukları çeşitli hareketlerin asıl sebepleri üzerinde durmak gerekir. Yüce varlık o hareketlere bakarak insanları teşhis etmez. "Çok uyumlu, çok düzenli namaz kılıyor." demez.

Özü anlamak gerek. O ibadetin insana kazandıracığı spiritüel gücün nasıl olması gerektiğini bilmek lâzım. İbadet, o insanı belli bir yere götürmelidir. Bu kendiliğinden olması gereken bir şeydir. Hayat amacı olarak seçilecek konular değildir. Maddî plândan gelen etkilerin organize edilerek çeşitli değerler vermenin herhangi bir kalıcı yanı yoktur. Bunlar göreceli değerlerdir.

BEDENİMİZDE EVRENSEL YASALAR GEÇERLİDİR

Beden mikro ve makroevreni, her ikisini birarada temsil eden, yaradılış düze-

nine en uygun ölçülerde meydana getirilmiş bir araçtır. Bedenin kendine özgü çok büyük yasaları vardır. Uzak Doğu öğretilerinde ortaya çıkan bazı bedensel noktaları ve değiştirici bölgeleri belki yasalar olarak ele alabiliriz ancak yine de uygun değildir ve yetersizdir.

Bedendeki bütün titreşimsel seviyeleri değiştirerek tek bir amaca konstantre ettiğimizde ne istiyorsak o olur. Bedenimizde ne istiyorsak onu yapabiliriz. Şeklimizi değiştirebiliriz. Varlığın tahayyülüne bağlı olduğu için kendi şeklimizi değiştirebiliriz. Yerimizi ve mekânımızı da değiştirebiliriz.

21. yy insanının öğreneceği şeylerden biri de, kendi bedenini istediği yere nakledebilmek, bedeni değiştirebilmektir. Bedenini değiştiren insanların ilk yapacağı şey, bedendeki dejenere edilmiş bölgelerin rejene edilmesidir. Mide kanamalı değil, sağlam; kalp bozuk değil, o da sağlam. Varlık kendi kendisini iyileştirme özelliğine o zaman sahip olur.

Bunlar tamamen varlığın kendi spiritüalitesini tanıdığı zaman ortaya çıkacak olan beden üzerindeki avantajlardır. Şu an beden bize hâkim olduğu için bedenin avantajları çok. Ruhsal avantajlar ise pek yok.

Büyük değişimle birlikte

varlıkta kendi özü hakkında ki bilgisi genişlediği zaman, bedeni üzerindeki hâkimiyeti de birdenbire artacaktır. Bir yaranın bir hafta sürmesi mümkün olmayacaktır. Filipinler'de yapılan ameliyatlara buna örnektir.

Bedensel yenilemeler ömür yenilemesi demektir. Vücudun sağlam hâle getirilmesi, fonksiyonlarını tam olarak yerine getirmesidir. Örneğin 120 yaşındaki bir insanın 100 metreyi 10 saniyede koşması normal karşılanacaktır.

BİZLERDE BÜYÜK BİR POTANSİYEL BİLGİ GİZLİDİR

Bunlar zaten insan varlığının yapısında hücrelerinde, beyninde, her şeyinde yerleştirilmiş durumdadır. Bunlar fiziksel enerjinin ruhsal enerjiyle birlikte biraraya getirmiş olduğu temel yapıda mevcut özelliklerdir. Onları kullanıp kullanmamak ona enkarne olmuş varlığın bileceği bir şey. Yeniden hiçbir şey ihya edilmiyor. Üzerini kirlettiğimiz cevherin altından çok şeyler çıkacaktır ve çıkıyor. İnsan bedeni çok yüksek bir cevherle yüküdür. Yapısı, ruhuna eşlik edebilecek bir bedendir.

İnsanoğlu fizik evreni keşfederken dünyayı da geliştirmiştir. Gerçi bu keşif sırasında yeryüzüne bazı zararlar verilmiştir ama başka

çaresi de yoktu. Kömürü, petrolü, nükleer enerjiyi tanımak için onlarla haşır neşir olmak gerekirdi. Elbette bu arada bazı kazalar da olmuştur. Ama dünyanın, verdiği yanarda aldığını da çok fazladır.

Şu son siklus içinde dünya maddesinin bu derece derinine inebilmek her varlık grubunun nasibi değildir. Bu nedenle günümüzde yaşayan 6 milyar insan gözüpek varlıklardır. Evrenin pek çok yerinde elde etmiş oldukları bilgileri getirip burada işbirliği hâlinde kullanıyorlar. Her ne olursa olsun, insanlık büyük bir dayanışma hâlinindedir.

Dünyanın gelişimine bizler çok hizmet ettik. Dünya da her şeyiyle canlı bir varlıktır. Bizim bedenimiz de dünya malıdır. Onun bize sağlamış olduğu araçlar aracılığıyla onun gelişmesine yardım ediyoruz. Çünkü ruh varlığı bütün varlık sistemlerinin anasıdır. Ruh enerjisinin girmedeği bir şey var olamaz. Bir şey var olmak için ruhsal enerji vasıtasıyla aşılması gerekir. Her şeyin varlığı ruh varlığına bağlıdır.

İlk yaratılan, Varlığın tek yarattığı nesne, ilk hareketi meydana getiren doğrudan doğruya ruhsal enerjidir. Ruhsal enerjinin içinde tasavvur edeceğimiz veya edemeyeceğimiz her şey vardır.

YALNIZLIK YOLCULARI

Soluksuz geceler,
Karanlık yalnızlık,
Üst üste kapanan kapılar.
Boğarcasına saran, terleten...
Kimsekin kimseden haberdar olmadığı,
Hapisler, zindanlar, işkenceler.
Tüneller, ağızları açık,
Bekliyor, yutmak için zavallıları.
Tutsaklar, elleri kolları bağlı.
Zincirleri öylesine ürkütücü ki
Her halka sonsuzu olmuş, tutulanın.
Çekenler, çekiştirenler, birbirine hükmedenler.
Neredeler, ben diyenler?
Beni, benim içinde göremeyenler.
Gözler açık, kulaklar dik,
Fakat boyunlar daima eğik,
Gene de derinlerdeki bezginlik
Kabara kabara yürüyenlerden.
Açtıkça, açılması tüller,
Her yanda salım salım.
Nazarlar puslu mu puslu,
Çakılanlar paslı mı paslı.
Silesi, sökesi geliyor insanın
Açası, saçası geliyor insanın.
Görüneni bir görebilsek,
Karanlığı bir silebilsek,
Açsak birinci kapıyı, derken ikinci, üçüncü...
Yalnızlık yolcuları!
Duruyorlar yolun başında
Sadecé kendileri ve yalnızlıkları.
Açılan her kapı, bir sonrakinin anahtarı,
Beliren her ışık esas ışığın yansıması.
Tırmanılan yokuşlar, çıkılan merdivenler,
Varılana erişildikten sonra,
Yerini daha büyük yalnızlığa bırakıyor.
İşte! Burada silkeniyor başlar,
Hissediliyor gerçek akışlar,
Açılıyor kollar, kollar, kollar...
Öylesine büyük ki çember;
Ne uç var, ne bucak.
Her yan kucak kucak.
Kim nerede? Hangi kademede?
Soran yok ki, cevap gelsin
Secdedeki alımların yerini belirlesin.

İHTİYAÇLAR ve İSTEKLER

Nurettin ERSOY

(Geçen Sayıdan Devam)

İSTEK MEKANİZMASI NASIL ÇALIŞIR ve İSTEKLERİMİZ NASIL OLMALIDIR?

GLOBAL bir anlayışla baktığımızda, insanın, fizik plânda, ayrıntılardaki isteklerinin tali olup, ruhî plândaki Tekâmül Ana İsteğine hizmet ettiğini görürüz.

Demek ki, bir yukarıda Ana İstek ve ona bağlı aşağıda birçok tali istekler var.

Bu bakımdan, isteklerimiz daima, aşağıda ve yukarıda paralellik göstermelidir.

Bu durumda, isteğin yukarıdaki oluşumu aşağıda tezahür ettiğinde, bizler hazırlık mahiyetinde davranışlar içine girip, o yönde faaliyetlerde bulunmaktayız.

Yani bir isteğin meydana getirmiş olduğu tezahürler, yaklaşımlar, o konuya varlığı hazırlamak amacı ile, önceden dürtüler uyandırmaktadır.

Denebilir ki, yaşamımız, sebep olan istek, hazırlık, gelişme ve sonuç ilişkileri ile daima iç içe bir vaziyette karmaşıklık göstermektedir.

Çoğu zaman, isteğimize neyin sebep neyin sonuç olduğunu hissedemeden, kendimizi yeni bir hazırlığın içerisinde bulabilmekteyiz.

Unutmamalıyız ki; bize göre anlaşılması imkânsız bir karmaşa gibi görünen bu durum, esas itibarıyla, sadece ihtiyaçların tespitinden ve tespiti yapılanların yürürlüğe konmasından ibaret bir durumdur.

Dünya yaşamımız sırasında yapmamız gereken vazife, sadece, bu sistemin akışını bozmadan gidişata ayak uydurmadan başka bir şey değildir.

Bizler, yukarıdan aşağıya doğru yapılmış olan tezahürün bireyleri olarak, aşağıdan yukarıya doğru hangi yayı çizerek, neyi inşa ettiğimizi fark etmeliyiz.

Bu nedenle, yatay ve düşey tesirlerle aldığımız uyarılara, bütün hassasiyetimizle kulak vermemiz gerekmektedir.

Ancak bu sayede gerçek ihtiyaçlarımızı cevap veren istekler peşinde gitmiş oluruz.

İSTEKLERİMİZ HANGİ DOĞRULTUDA İSE ALDIĞIMIZ CEVAPLAR DA O YÖNDEDİR

Bütün bu konuların sonucunda diyebiliriz ki, kimlerin istekleri ne doğrultuda ise, aldıkları cevaplar daima o yönü göstermektedir.

İsteğin kalitesi ile orantılı olarak gelişme gösteren bu durumun özünü oluşturan konu âdeta esas amacı da ortaya koymaktadır.

İnsanın çaba göstermesi gereken vaziyetin, işte burada meydana çıkması gerekmektedir.

Arka arkaya bir zincir hâlinde açılmakta olan yolların hangisinin tali, hangisinin anayol olduğunu kestirebilmek ve görülebilen en hakikî yolun bizleri çekmiş olduğu

noktanın gerçek niteliğinin ne olduğunu anlayabilmek, ondan sonra ise bu uğurda ortaya koyabileceklerimizi gözden geçirip, adımlarımızı ağır ve emin bir şekilde kullanabiliriz.

"İsteklerimizin yukarıdan talebi, ancak serbestiyet ve İrade Çelişmezliği İlkesi dahilindeki yardım talepleridir."

KOZMİK DÜZENDE ZORLAMA YOKTUR

Bir varlığın istekleri bize ters, kötü, ek-sik, yanlış gibi görünse de, o varlığın temsil ettiği plânın ihtiyacına ve varlığın bilgi seviyesine göre doğmuş isteklerdir. Dolayısıyla varlığı geliştirici sonuçlar doğuracağı kesindir.

Burada seçimi varlığın kendisi yapmıştır ve sonuçlarına da kendisi katlanacaktır.

Bu varlığın dışında, varlığı belli isteklere zorlayan ya da isteklerinin dışında hareket etti diye varlığı cezalandıran bir sistem, evrenin hiçbir noktasında mevcut değildir.

Ne fizik plânda, ne de ruhsal plânda hiçbir konuda varlığa zorlama, empozisyon, ceza ve ödül yoktur. Esas olan varlığın istekleridir.

Eğer varlık, istekleriyle ve fiilleriyle bazı yasalara karşı gelmişse bile, bunların sonuçlarına katlanacak ve doğru olanı anlayacak derecede kudret sahibidir.

Düşeyde ilâhî yasaların tesiri, yatayda fizik kanunlar (tabiat kanunları) varlığı gerçek ihtiyaçlarına yönlendirir ve onun üzerindeki en büyük rahmettir.

İSTEK VARLIKTAKİ SORUMLULUĞU DOĞURUR

Görüldüğü gibi, maddenin insanı kendine çekme, kendine bağlama şekli olan istekler, bir çocuğun oyuncağını istemesinden, bir devlet başkanının makam koltuğunu istemesine kadar sonsuz bir skala oluşturur.

Ancak şunu da bilmemiz gerekir ki her istek, peşinden sorumluluğu getirir.

Yeryüzünde her şey isteklerimizle oluştuğuna göre, kaderimizi de isteklerimize göre kendimiz belirlemiş oluruz.

Alnımıza hiçbir şey yazılmamıştır. Yazan da biziz, oynayan da biziz. Bu yüzden, sorumluluğumuzu iyi bilip, başımıza gelenlerin sorumlularını başka yerde aramamalıyız. Hatta, başka yerlerden yardım istememize bile gerek yoktur. Çünkü Tanrı'dan istenilecek her şey, zaten cömertçe, aksaksız bir şekilde verilmektedir. Onun yardımı sürekli üzerimizde olmasa, bir an bile var olamayız.

"Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla"

Bu anlayış seviyesine gelindiğinde, insan artık çok dikkatli istemek zorundadır.

"Bu isteğim doğru mu, değil mi? Bu isteklerimin sonu, nereye varır?" diye düşünmek ve sonra istemek doğru olana bir gi-diştir.

"Ver Allahım, kulun seçmez yer Allahım" dememek gerekir.

Böylesine, insanı sorumluluklar altına sokabilen bir eylemde, çok şuurlu hareket etmek gerekir.

"İsteğimin niyeti nedir? Niçin istiyorum? Ne yapacağım? Bu talebim benim gerçek ihtiyacım mıdır?"

Meseleye, böyle bir bakış açısı içinde bakıldığında "insanın istemeyi bırakıp, mevcudu değerlendirmekten başka yapacak işi kalmaz."

O hâlde, tüm isteklerimizi kontrol altına almak ve onlara şuurlu bir şekilde yaklaşmak gerekir.

İsteklerimiz, bizlere hak etmediğimiz sorumluluklar yüklememelidir.

Bu bölümü bir Akışla bağlamak istiyorum.

Mevcudiyetin ifadesi, Hayatiyet,

Hayatiyetin ifadesi ise, Şefaattir.

İstekler daima peşpeşe birbirini takip ederken,

Şefaattir de, aynı istekle üzerinize iner.

İHTİYAÇLARIMIZIN TESPİTİ ve TEMİNİ

Varlığın gerçek ihtiyacının tespiti çok

önemlidir. Varlığımızın gerçek ihtiyaçlarını temin edici isteklerimiz, beşerî varlık şuuru ile pek hoş gitmeyecek şeyler olabilir. Varlık bu tür ihtiyaçlarını giderici hareketi kendi talep eder.

Varlık "Kafama taş at, bakalım dayanabiliyor muyum?" der.

Ne kadar güç, dayanılmaz olsa dahi, varlık liyakat imtihanını kendi talep eder. Yoksa kimse kimseyi imtihan etmez.

Örneğin, İsa Peygamber'in insanları uyandırmak için kendini çarımğa gerdirmesi gibi.

Güncel bir misal olarak da, Sırbistan insanının çektiği yine kendi varlık isteğidir ki, dünya insanına mesaj iletin.

İHTİYAÇLARIMIZIN KARŞILANMASI İÇİN GEREKLİ OLAN HAREKETTİR

Beşer varlık olarak bizler, fizik plân icapları ve cazibeleri altında, sürekli olarak hareket etmekteyiz. Hareketlerimiz, kâinat nizamına, prensiplerine, gerçek varlık ihtiyacımıza uygun mudur, değil midir?

Bunu hiç düşünmeyiz.

Hareketlerimiz, bu şursuz, kontrolsüz şeklini değiştirerek yüzeysellikten öte, içeriden dışarıya doğru kıpırtıların genişlemesi şeklinde bir yol tutmalıdır.

Hareketlerimizin bâtıllığı, bağınazlığı ve sünepeleşmesi onun derinlikten ziyade, sığ olduğuna işaret eder. Derin hareket ise, derin şuura bağlı olarak kendini geliştiren, evrensel olgunun tamamıyla hissedilmeye çalışıldığı veya en azından kabul edildiği bir durumdur.

Her hareketin ihtiyaca cevap verir tarzda cereyan ettiğini düşünenecek olursak, ihtiyaç ile hareketin bağlantısını kurmamız gerekecektir.

Gerçek ihtiyaçlarımız, çeşitli vesilelerle kendisini belli eder. Hareketlerimiz ise, derhal devreye girerek, gerekli olan imkânları doğurmaya başlar.

Demek ki, ihtiyaçlarımızın tespiti ve temininde en önemli faktör harekettir.

Yeryüzünde yaptığımız her hareket, her iş esasen öz varlığımızın bir ihtiyacını karşılar yönlendedir.

Hepimizin bir mesleği, bir işi vardır. Çalışır, para kazanırız. Acaba, bu hareketlerimiz salt para kazanmak için midir? Hayır. Yapılan tüm hareketlerimizin, tüm işlerimizin perde arkasındaki amacı ve kazancı çok farklıdır.

Fizik plânda yapılan her iş, her hareket üretim gibi görünse de, ruhumuzun, yani öz varlığımızın bilgi görgü ve tecrübesini arttırmasından başka bir şey değildir.

Yani fizik plânda ne hareket içinde bulunursak bulunalım, ruhsal ihtiyacımızı az veya çok karşılamaktan başka bir şey yapmayız.

Şimdi, ihtiyaçlarımızı az veya çok karşılayan hareketlerimize bir faktörün daha etkisinden söz edeceğim.

HAREKETLERİMİZ KABİLİYETLERİN GÖSTERGESİ OLARAK ORTAYA ÇIKARLAR

Evet, hareketlerimiz kabiliyetlerin göstergesi olarak ortaya çıkmaktadır.

İşte kabiliyetten doğan hareket, tamamen kendinde kabiliyetin kapasitesine bağlı izler taşımaktadır.

Peki kabiliyet nedir? Kabiliyet ise, daha önceki hareketin kazandırmış olduğu olgulardır.

Bizlere düşen vazife ise, üzeri örtülü kabiliyetlerin keşfi vasıtasıyla, saklı olanı hareketin emrine sunabilmektir.

Başından sonuna kadar yaşamdan elde edilen farkına varabilmeli ve her hususu hem kendi içerisinde hem de bütün olarak değerlendirebilme pratiğine sahip olabilmeliyiz.

Çeşitli çakışmalar, hareketin sınırını temin etmeye çalışan unsurlardır.

Oysa bizler, bilgi görgü ve deneyimlerimizi ancak hareket vasıtasıyla gerçekleştirebilecek durumdayız.

(Devamı Gelecek Sayıda)

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİLE. GİRİŞ KALINMAMASI İÇİN OLUNUR.

Obsesyona Yeni Bir Yaklaşım: ALAN GİRİŞİMLERİ

Selman GERÇEKSEVER
Aznif ATASEV

YA TEKRARDOĞUŞ VE NEGANTROPİ?

(Geçen Sayıdan Devam)

BU açıdan yaklaştığımızda, enkarnasyon olgusu da; ALANLARIN GİRİŞİMİNDEN başka bir şey değildir. Yani söz konusu olan, ruh varlığının enkarnel olacağı bedene doğru şuur alanının bir uzantısıdır.

Fizik yasayı, dolayısıyla fizik düzeni kontrol altında tutan NEGANTROPİ de dominant (başat) bir alanın, daha az dominant olan başka bir alana doğru uzanması ve onu dağılmaya karşı korumasıdır. Bu uzanmanın ezoterik anlamı, "Tanrının elinin insana doğru uzanması"dır. Dolayısıyla entropiye (*) engel olan, negantropidir.

Bakış açımız biraz da içinde bulunduğumuz icaplar âlemine çevirelim ve konuyu daha güncel örneklerle indirgeyelim: Bilirsiniz, halk arasında şöyle bir deyiş vardır: "Arkadaşının kim olduğunu söyle, sana senin kim olduğunu söyleyeyim." Arkadaşlık ilişkilerinde de alanların etkileşimi söz konusudur. Bu alanlardan **dominant alan**, **daha az dominant alanı** egoistçe davranışlar, tutum ve tavırlanmalara sürükleyebilir. Yaklaşımımızın halk ifadesiyle yansıtılmasının başka bir örneği de, "üzüm üzüm baka baka kararır" sözüdür. Bir de aksini düşünelim: Söz konusu "**dominant alan**"

beşerî ölçüler çerçevesinde olumlu ise, bunun karşı tarafta oluşturacağı etki de olumlu olacaktır. Aslında her iki etkileşim örneği de, o varlıkların ihtiyaçları doğrultusunda birlikte plânladıkları ve uyguladıkları olumlu anlamda bir obsesyondur.

Söz konusu ihtiyaçlar da zaman ve mekâna göre oluşan gereksinimlerdir. Bunlar karşılandığında, yenileri kendiliğinden oluşur.

Bu ihtiyaçlar da ZAMAN VE MEKÂN şartlarının etkisiyle değişime uğrar. Bu şekilde devamlı olarak ortaya çıkan ihtiyaçlar varlıkların yeni yeni alanlar oluşturmaya, hem de oluşturulan alanlara girmeye, dolayısıyla plânsal bir iletişime girer. Âdeta varlık bedeni vasıtasıyla buna itilir...

TOPLUMSAL DÜZEYDE

Konumuza toplumsal düzeyden örnekler de bulabiliriz. Bunun tarihsel ve güncel örneklerini gerek yazılı basından, gerekse öteki iletişim araçlarından izleyebiliyoruz. Toplumlara şekil veren çeşitli tarihî liderlerin, toplumları üzerindeki motive edici etkilerini, onların bağlı oldukları plânların alan etkileriyle anlamaya çalışabiliriz.

Benzer şekilde, peygamberler vasıta-

(*) Entropi: Dünyanın cazibesi, insanı kendine benzetme eğilimi.

sıyla onların bağlı oldukları plânlarla ilgili iletişimin bir sonucu olan dinlerle dünya üzerinde büyük insan kitleleri Rab Plânı'nın isteğine göre yönlendirilmişlerdir. Bu şekilde insanlık, hep birlikte sıçrayacağı yepyeni bir tekâmül merhalesine hazırlanmıştır.

Yazımıza konu olan ALAN GİRİŞİM-LERİ'nin belirgin örneklerini ideolojik hareketlerde ve teknolojiyle insan arasındaki etkileşimde de görebiliriz. Çeşitli ideolojilerin yaratıcısı ve koruyucusu insanlarla, onların mensubu bulunduğu plânlar; kendilerinden daha az enerjetik potansiyel düzeyine sahip olanları etkilemek suretiyle birçok toplumsal hareketlere neden olmuşlardır. Yukarıda olduğu gibi, potansiyel farkı dengelendiğinde, belirli bir ideolojinin etkisi de ortadan kalkar.

Bu şekilde bir ideolojinin veya bir toplumsal kurumun etkisinin ortadan kalkmasından sonra, bazı bireyler yeterince uyanmamış ve eski realitelerinden bir türlü kurtulamamış olmalarından dolayı, etkisini şimdi yitirmiş olan topluma bağımlılıklarını sürdürürler.

Benzer şekilde, teknolojik gelişmelerin insanlar üzerindeki tutsaklıklarına yeni bir

yaklaşım getirebiliriz. Burada söz konusu olan, belirli bir teknolojik gelişimin temsilcileri olan insanlar ve onların plânsal uzantılarının karşılıklı alan girişimleridir. Enerjetik potansiyel farklılıklarından doğan bu girişimin (potansiyel farkının) dengelenmesinden sonra da buradan etkilenmiş olan varlıkların ona bağımlılıklarını sürdürmeleri kendileri açısından bir eksiklikdir. Spiritüel anlamda eski realiteye bağımlılığın sürdürülmesidir ki insandan beklenen dağıtım, gelişim ve farklılaşmayı etkilemesi (kolaylaştırması) açısından sakıncalı bir durumdur.

Son olarak bir de moda örneğimizi ele alarak yazımızı bitirelim. Her türden moda akımının etkili olduğu çağımızda, insanların nasıl ve niçin modadan etkilendiklerini yine alan girişimleri yaklaşımıyla kuşkusuz daha iyi anlayabiliriz.

Evrenlerde plânsal topluluklar hâlinde bulunan ruh varlıkları; devre devre plânlarıyla birlikte topyekün tekâmül ederek evrensel yolculuklarına devam ederken, karşılıklı yardımlaşma ve dayanışmanın mekanizmasını alan girişimleri süreci içinde ebediyen sürdürürler.

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.30-21.00)

2 KASIM	Doğal Afetlerin Nedenlerine Bakış	.....	Gündüz ÖĞÜT-Oya COŞKUN
9 KASIM	İnsanın Gelişiminde Duyguların Rolü	.....	Kenan YILMAZ-Kevser YILMAZ
16 KASIM	Batık Kıta Atlantis	.....	Elvan ÖĞÜT
23 KASIM	Ezoterizm-Sırların Bilgisi	.....	Reşat GÜNER-Cengiz CEVRE
30 KASIM	İç Özgürlük	.....	Engin EMİR-T. ÖZDEMİR

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, İnönü Caddesi No:398 B-1 Daniş Apt.
Susuzdede Hatay/İZMİR Tel: 43 98 54

TÜRK AMERİKAN DERNEĞİ

6 KASIM Gençlik Söyleşisi ..... Gündüz ÖĞÜT-Elvan ÖĞÜT

Yer: Türk Amerikan Derneği, Alsancak/İZMİR
Saat: 14.30-16.30

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

TURIN'DEKİ KUTSAL KEFEN

● Jacques DEGAS ●
Çeviren: Yavuz KESKİN

*Şifa vericilik ve koruyuculuk özelliklerinden ötürü,
Kutsal kefen, bir ziyaret konusu hâline getirilmiştir.*

Turin'deki İsa'nın kefeni konusunda bugüne kadar tam 3.500 yazı yayınlanmıştır. Konu, hâlâ canlılığını muhafaza etmektedir. "4.10 metre uzunluğunda ve 1.40 metre eninde olan bu ince bez için yapılmakta olan yakıştırmalar hâlâ daha devam etmektedir. İyice gerdirilerek bakıldığında bezin üzerinde, belli belirsiz esmer lekelerden oluşma bir insan silüetinin (hem cepheden, hem de sırttan) mevcudiyeti çıplak gözle bile fark edilmektedir."

Kefen ile ilgili ilk ize ancak 5. yüzyıl Bizans'ında rastlanmıştır. Bu ize İsa'nın ölümünden 400 yıl

İsa'nın Turin'deki kefeni, Hristiyanlığa ait kutsal emanetlerin en esrarengiz olanıdır. Çarmıha gerildikten sonra İsa'nın bedeni gerçekten de bu kefeneye mi sarılmıştı acaba? Gelişmiş teknolojiye rağmen bilimsel araştırmalar, bu soruya yine de doyurucu bir cevap verememektedir. Olağandışı kefen bilmecesi, esrarını hâlâ muhafaza etmektedir.

kadar bir süre sonra rastlanmış olması, kutsal emanetin gerçekliği konusunda çeşitli şüphelere yol açmıştır.

"Daha öncelere ait arşivlerde bu konudan hiç söz edilmemiş olması, yahudilerin her türlü iç çamaşırını mekruh şey olarak telâkki edişlerinden ileri gelmiştir." demek pekâlâ mümkündür. Musa yasası hükümlerine göre yetmiş olan ilk hristiyanlar da aynı zihniyeti taşımaktaydılar. Roma İmparatorluğu zamanında, yüz kızartıcı bir kurban etme şekli olduğu gerekçesiyle, İsa'yı çarmıha gerili hâlde tasvir etmek bile yasaklanmıştı.

Çarmih olayına ilişkin kutsal emanetler konusundaki araştırmalara ancak, Yahudilik'ten tevarüs edilmiş olan bu zihniyet silinip gittikten sonra girilmiştir. Kutsal kefen, Bizans'a muhtemelen 5. yüzyılda getirilmiştir. 325 yılında Kudüs'e gitmiş olan İmparatoriçe Helena, gerçek çarmihın bir parçasının yanı sıra, oradaki küçük hristiyan cemaatleri tarafından gizlice muhafaza edilmiş başka kutsal emanetleri de alıp Bizans'a getirmiştir.

Kutsal kefen, imparatorluk sarayındaki gizli bir odada dindarca bir saygı ile muhafaza edilmiş ve sadece seçkin kimselere gösterilmiştir. Bu seçkin kimseler de ondan seyahatnamelerinde söz etmişlerdir. Bu kutsal emanet hep bir mucize gibi telâkki edilmiş ve Bizans'ı koruduğuna ve ona şifa sunduğuna inanılmıştır.

1204'deki 4. Haçlı Seferi sırasında, Lâtinler, Constantinopolis'i kuşatmışlar, ardından da yağmalamışlardır. Sanıldığına göre kefeni önce Şampanya (Champagne) kenti sakını olan bir haçlı ordusu mensubu ele geçirmiş, daha sonra ise kefen, Geoffroy de Charny adlı bir kimsenin mülkiyetine geçmiştir. Bu şahıs onu, en sonunda, Troyes dolaylarındaki Liège adlı yerleşim merkezinde 1335 yılında inşa ettirdiği kiliseye teslim etmiştir.

Kutsal emanetin gerçekliği konusundaki ilk tartışmalar işte bu tarihte başlamıştır. Sorunu ortaya ilk kez atanlar, kilise yetkilileri olmuştur.

Kutsal emaneti Liège piskoposluk kuruluna havale etmekle, Geoffroy de Charny bu kurulu büyük bir gelire kavuşturmuştur. Kefen, hacıların ziyaretine açılmış ve karşılığında onlardan belli bir miktarda para da talep edilmiştir.

Troyes piskoposu olan Henri de Poitiers, 1356 yılında, Liège'deki kutsal kefen ziyaretini yasaklamıştır. Gerekçe olarak da elde, kefenin gerçekliğini ispatlayacak hiçbir delil bulunmadığını ifade etmiştir. Bu ziyaretler bir süre sonra puta tapanların ayınlerini andırır bir görünüme bile bürünmüştür. Ancak ne var ki, Geoffroy, papalık valisinden zıt an-

Kutsal kefen üzerinde yapılmış olan kimyasal analizler, kimyasal partiküllerin ve zincifrenin mevcudiyetini ortaya çıkarmıştır.

lamda bir karar çıkartmayı başarmıştır.

Bu tartışmalar yıllarca sürmüştür. 15. yüzyılda, kefen, nice aç gözlülüğün hayat bulmasına yol açmıştır. Bu yüzden bu süre içinde izine rastlamakta zorluk çekilmektedir. Buna yol açan husus, bu kefenin, çarmıha geriliş olayından arta kalan gerçek bir kutsal emanet olarak ululanışının piskopos tarafın-

dan Liège'de resmen yasaklanmış oluşudur.

1418 yılında kefen, Savoie dükü olan I. Louis'in eline geçmiştir. Emanete alındığı Chambéry şatosunun kilisesinde 1532 yılında çıkmış olan bir yangın sırasında kefen kısmen tahrip olmuştur. Bunun üzerine şehirdeki Klarisler (1) tarafından onarılmıştır. Son olarak 1578 yılında da Turin'e nakledilmiştir. İşte bu tarihten beri, Chambéry halkı, eski vaatleri hatırlatarak kefenin kendilerine iade edilmesi yolunda her çareye başvurmaktadır; ama vaatler çoktan unutulmuştur.

Kutsal emanet, yoğun dinsel saygı gösterilerinin konusu olmaya müteakip asırlarda da devam etmiştir. Koruyucu ve şifa verici etkiye sahip bulunduğu, sürekli şekilde ifade edilmiştir. Kilise, her zamanki şüpheli tavrını bu konuda da takınmıştır. Kutsal kefenin gerçekliği konusunda bir türlü karara varamamakta, bu yüzden de halkın coşkusunu başka türlü aşırılıklara yöneltmeye çabalamaktadır.

İlginç olay, 1898 yılında Turin'de organize edilmiş olan Kutsal Sanatlar Sergisi sırasında meydana gelmiştir. Fotoğrafçının biri kefenin bir klišesini çıkartmıştır.

Osservatore Romano'nun 14 Haziran tarihli sayısında olay şu sözlerle dile getirilmiştir: "Filmin banyosuna başladığımızda mucizevi bir olay meydana geldi. Bilindiği gibi, çıplak gözle bakıldığında Kutsal kefen, İsa'ya ait cesedin iki cephesini de, yani ön cephesini olduğu gibi arka cephesini de gözler önüne sermektedir. Renkli olmadığı hâlde bile bu ikili desen hem açık seçikti, hem de bir hayli ayrıntılıydı; ama insanda, çevre hatlarından ziyade yüz hatlarıymış gibi bir izlenim bırakıyordu."

BÜYÜK SIR İLK FOTOĞRAFLA BİRLİKTE ORTAYA ÇIKMAYA BAŞLAMIŞTIR

Turin'deki kefenin büyük sırrı, işte bu fotoğraflarla birlikte kendini göstermeye başlamıştır. "Negatif" portrenin insan eliyle renklendirilmesi mümkün değildir. Demek ki mezarda mucizevi bir fenomen cereyan etmiştir. Kefen, ya İsa tarafından doğaüstü bir ışığa maruz bırakılmıştır ya da üzerinde anlaşılması güç bir kimyasal ve biyolojik reaksiyon meydana gelmiştir. Bazı araştırmacılar, sözünü ettiğimiz bu iki şıkkın da cereyan etmiş olduğunu ifade etmişlerdir.

Her gün biraz daha gelişim göstermiş olan bilimsel araştırma imkânları sayesinde, kutsal kefenin gerçekliğini ortaya koymaya ve ilginç portrenin tabiatını açıklamaya yönelik incelemeler 1931 yılından itibaren sıklıkla başlamıştır.

Saptanmış olan yara izlerinin, İnciller'in en eksiksizi ve en güvenilirli olan Yuhanna İncil'i'nde sözü edilen işkence tasvirine tam tamına uyduğu görülmüştür. Usta bir ressam, bu esrarengiz portreyi, şu ya da bu yolla boyamak suretiyle incelemeye kalkışmış olamaz mı?

Yapılmış olan kimyasal tahliller bu noktada bir türlü birleşmemişlerdir. Bazı araştırmacılar kefenin, ressam tarafından tarihin herhangi bir devrinde kullanılmış herhangi bir maddenin izine rastlayamadıklarını belirtmişlerdir. Konuya daha yakın bir zamanda eğilmiş olan Amerikalı kimyacı Dr. Walter Mc Crone, kendisine sunulmuş olan örneklerde, organik kökenli olmayan iki pigment (2) ile demiroksit ve civasulfür tespit ettiğini belirtmiştir.

Civasulfür zincifredir yani ressamların tabiriyle vermiyondur (alev kırmızısı).

Şu hâlde kefenin, bugün bilinmeyen veya unutulmuş olan bir tekniğe sahip usta bir ressam tarafından etkilenmiş olması pekâlâ mümkündür. Bu ifademizden, işin içinde muhakkak surette bir sahtekârlık vardır görüşünde olduğumuz sonucu çıkarılmasın. Yapmak istediğimiz sadece, halkın coşkusuna bir destek, bir mesnet bulmaktır.

Öyleyse, kefenin iki bin yıl önceki Filistin'in bitki örtüsüne ait çiçek tozlarının işi nedir? Bu organik maddelerin kefendeki mevcudiyetleri 1969 - 1976 yılları arasında Alman kimyacı Max Frei tarafından saptanmıştır.

Jackson ve Jumper adlı iki Amerikalı araştırmacı, son yıllarda, NASA tarafından sanki gezegenler arası araştırmalar için geliştirilmiş gibi tanıtılmaya çalışılan tekniklerin de yardımıyla, tepeden tırnağa hile kokan bir araştırma yapmıştır.

Bu iki araştırmacı bu yolla, kefenin sarı olması gereken bedeninin üç boyutlu muhtemel bir resmini elde etmişlerdir. Vardıkları sonuç hayret uyandırıcıdır. Öldükten sonra tekrar dirilişi (résurrection) sırasında, bezin üzerine İsa'nın resmi basılmıştır. Doğüstü nitelikli enerji yansıtan bir flaş vasıtasıyla, bedene sivanmış olan kokulu maddelerin, kanın ve bedenden intişar etmiş bulunan her türlü sıvının etkileri, bezin üzerine, bezin liflerini bedeninin her noktasından ayıran mesafeye oranlı olarak farklı yoğunluklar hâlinde işaretlenmiştir.

Bu tez, bir sürü polemige yol açmıştır. Görüldüğü gibi sır hâlâ daha çözülmüş değildir. İsa'ya veya bir başka çarmıh mahkûmuna ait olan resmin, bezdeki liflerin üzerine nasıl çıkarılmış olduğu hâlâ daha bilinmemektedir. Araştırmaları kolaylaştırmak üzere geliştirilmiş olan araç gereç bolluğuna rağmen, bugün, bu anlaşılması güç portrenin tabiatını saptamayı kimse başaramamıştır.

Devami S. 16'da

PARAPSİKOLOJİ NEDİR?

A. Aytuğ ŞENTÜRK

"**P**ARAPSİKOLOJİ", paranormal (normal ötesi) güçleri, olguları ve yetenekleri inceleyen bilim dalıdır. Bu kelime 1920'lerde, Dr. J. B. Rhine tarafından, Fransız psikoloğu Emil Boirac'ın "psikoloji ötesi" anlamında kullandığı "parapsychique" kelimesinden uyarlanmış ve 1953' de Hollanda, Utrecht'de toplanan Uluslararası Psişik Araştırma Konferansınca da parapsişik araştırma yapanların kendi aralarında kullanmaları için onaylanmıştır.

Gerçekte tümüyle ruhsal yetenekleri ve onların kapsadığı tüm sahaları araştırma konusu edinen parapsikolojinin araştırma alanına belirli bir bakış açısından, iki tipte olgular girmektedir: Zihinsel deneyim tipinde olanlar ve fiziksel etki tipinde olanlar. Ruhsal (PSI) fenomeninin zihinsel ya da öznel tipte olanlarına Duyular Dışı İdrakler (DDI) denir. DDI'den kasıt, bildiğimiz beş duyu kullanımının ötesinde, bireyin kendi dışında olan bir şeyin farkına varmasıdır ki, bunun içine durugörü, telepati ve prekognisyon girer. Fizik etkiler meydana getire-

bilen PSI olgusuna psikokinezi (PK) denir. Bu tür olaylarda, süjenin elini, ayağını ya da vücudunun herhangi başka bir bölgesini kullanmadan (motor sisteminin dışında olarak) çevresindeki eşyalar üzerinde **fiziksel etkiler** meydana getirmesi söz konusudur. Psikokinezi (PK) için bir bakıma, zihnin madde üzerindeki kaslar ötesi fonksiyonudur denebilir. Parapsikolojinin araştırma alanına giren olguların bölümlenmeleri daha değişik sınıflandırmalara da tâbi tutulabilmektedir, ancak giriş niteliğinde olan bu yazı, bu tip tartışmaların ortaya konulmasından çok, konuya genel bir giriş yapmak amacını taşımaktadır.

Parapsikolojinin araştırma alanına giren olgular göstermiştir ki, psi iletişimi genel anlamda birey ile çevresi arasında, bilinen öteki iletişim biçimlerinin ötesinde daha doğrudan doğruya bir nitelik göstermektedir. Bu durumunun anlaşılmasını sağlayan gözlemlenmiş birçok olguya karşın, psinin bu doğrudan çalışma biçimi henüz tam olarak açıklanabilmiş değildir. Bugün parapsikolojik araştırmaların odaklandığı noktalardan birisi de, bu konunun açıklığa kavuşturulmasıdır.

Parapsikolojinin araştırma alanına giren olaylar, tarihin çok eski devirlerinden beri insanlar arasında "ruhsal deneyimler" olarak bilinirler. Bu deneyimler, hemen hemen tüm kültürlerin folklorunda anlatılmıştır. Bu anlatılanlar açısından oldukça önemli olan bir nokta, bunların birçok bakımlardan ortak özellikler taşımalarıdır. Böylece parapsikolojinin araştırma sahasına giren olguların da önemli bir niteliği ortaya çıkmaktadır ki; bu da söz konusu olayların **evrensel** bir niteliğe sahip olmasıdır.

Günümüzde, son dönemlerde artan sıklıkla yapılan anket çalışmaları da göstermektedir ki, insanlar arasında çoğunluk orana sahip büyük bir kısım, hayatlarının bir döneminde çeşitli türlerde ruhsal deneyimler geçirmişlerdir. Özellikle ABD ve Avrupa ülkelerinde yapılan kamuoyu araştırmaları sonucunda ortaya çıkan sonuçlar bu yönde oldukça olumlu özellikler gösteren yüksek oranları işaret etmektedir. Ülkemizde, söz konusu olguların varlığı oldukça yaygın nitelikler göstermekte, âdeta kültürel bir mirası andırır biçimde açık bir şekilde ortadadır.

Söz konusu olgulara

dair en çok bilinen örnekler "gerçekleşen rüyalar"dır. Bu tür deneyimler "haberci rüyalar" olarak da bilinir. Ruh-sal deneyimlerin tarih boyunca çeşitli uygarlıklar tarafından dikkatle incelendiği bilinen bir gerçektir. Bu olgular, dinsel ve büyüsel (majik) deneyimlerin gelişmesinde önemli rol oynamışlardır.

Psi olgusu, 19. yüzyılın ikinci yarısında, felsefî açıdan son derece gerilimli bir alanın ortasındaki çatışmalı alanda belirmeye başladı. Dinlerin ruhsal yanıyla bilimin maddeci yaklaşımı arasındaki terslik, insanlar arasında rahatsızlık verici önemli çelişkiler yaratıyordu. Bu ortamın yarattığı boşluğu dikkate alan bazı bilim adamları, ilk olarak 1882'de İngiltere'de (ve daha sonra ABD'de) dernekler kurdular.

Bu tarihten itibaren psi deneyimleri eldeki bilimsel yöntemlerle incelenmeye başlandı. Böylece söz konusu deneyimler tarihte ilk kez sınıflandırılmaya ve bilimsel araştırma konusu olmaya başlamışlardı. Özellikle telepati konusunda (19. yy sonlarında Avrupa'da, 20. yy başlarında da ABD'de) bazı testler geliştirildi ve uygulandı. Bu arada spiritüalist medyomların çalışmalarıyla da ilgilenen parapsikologlar, ölümden sonra hayat ve bedensiz varlıklarla görüşme konularına eğildiler. Tüm bu çalışmalar, konuya olan ilginin artmasına ve çok sayıda bilim adamının da konuya eğilmesine neden olmuştur. William Mc Dougall (İngiltere), G. Heymans (Hollanda), William James (ABD), Sir Oliver Lodge ve Sir William Barret'in çalışmaları bu dö-

neme rastlamaktadır.

Ruhsal deneyimler bir başka deyişle psi fenomeni, uluslararası düzeyde birçok bilimsel araştırma kurum ve kuruluşlarında, ayrıca özel olarak konuya eğilmiş birçok bilimsel organizasyonda araştırılmakta ve bu konudaki bilgilerin artırılmasına çalışılmaktadır. Parapsikoloji dünyanın birçok ülkesinde artan bir ilgiyle gelişmeye devam etmekte ve araştırma alanları her an genişlemekte olan önemli bir bilim dalıdır. Ortaya koymuş olduğu psi fenomenleri gelecekte insan varlığının değişik yönlerinin anlaşılması ve bu yöndeki anlayışımızın gelişmesi bakımından son derece önemli olan parapsikoloji, birçok özellikleriyle geleceğin öncü bilimi olmaya adaydır.

TURIN'DEKİ KUTSAL KEFEN Baştarafı S. 12'de

Ama kutsal kefenin hiç değilse yaşını saptamak mümkündür. Bu husus, karbon 14 metoduyla pekâlâ saptanabilir. Ama kilise, böylesine değerli bir bezden, böyle bir deney için parça alınmasına hiçbir zaman izin vermemiştir.

Acaba Roma'da birileri, bu sırrın ifşa edilmesini gereği konusunda bir şeyler mi biliyor dersiniz?

Birkaç ay önce, Jackson ve Jumper'in de mensubu bulunduğu STURP adlı bir bilim örgütü, ki

bu örgüt Turin'deki kutsal kefen konusundaki uzmanlığıyla tanınmıştır, kefenden deney için parça almak üzere tekrar başvuruda bulunmuştur. Cevabın ne olacağını merakla bekliyoruz.

(1) Aziz François d'Assise ile azize Claire tarafından kurulmuş olan tarikatın kadın mensubuna verilen isim.

(2) Vücut dokularına renk veren madde.

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.00-20.30)

16 KASIM İpnoz

30 KASIM

İstekler-İhtiyaçlar

Saadet Y. İŞIKTAŞ

Emre ÜLKER

● CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat:14.00-16.00)

6 KASIM Atlantis Uygarlığı

20 KASIM

Varlıksal İnkeler:"Birlik ve Beraberlik İnkesi"

Ercüment KAYA

Atilla UYSAL

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği, Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA

Tel: 229 54 46

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

BİLGİ ve TATBİKAT

Erol KONYALIOĞLU

En değerli ruhsal melekelerimizden olan müşahede yeteneğimiz, bizler için önemli bir bilgi kazanma yoludur. Diyelim ki, bir olayı müşahede ediyoruz. Bu gözlem aynı zamanda bir vizyon olmakla beraber bir tesiri de taşır. Alacağımız tesir, sempatische olabildiğimiz hususlarla ilgilidir. Yani müşahedenin her noktasında mevcut olan tesir, bizde bulunan karşıtlarıyla karşılaşmayacaktır. Burada önemli olan, gerek nefisten, gerekse vicdandan ortaya çıkan bir ihtiyaç kompleksidir. Bu ihtiyaç, ruhsal titreşim istikametimizi, içinde bulunduğumuz safhayı ve kalitemizi tayin eder. Bir şeyi işitebiliriz. Bu işittiğimiz, aynı zamanda bir tesiri de ihtiva eder. İşittiğimizin aslına varabilmemiz için, muhakkak ki, ondaki tesiri ruhumuza sindirmiş olmalıyız. Yani tatmin olmalıyız. Fakat, tatmin meselesinde büyük bir rikkatle hareket edip birtakım yanılmalar içerisinde karmakarışık bir hâlde kalmamaya da çalışmalıyız. Bir olaydan, bir sözden, bir vizyondan kendilerinde bulunan tesiri almamışsak, onlar, matematik ifadeyle yüzde yirmi değerinde bir önem taşırlar. Şayet tesiri almışsak, o olayı, o müşahedeyi unutsak bile, ruhumuzda meydana getireceği aksiyon, bize tekâmül yolunda büyük bir hız, şevk ve gayret verecektir.

Bilgi almanın en iyi şekli tecrübe etmek ve sormaktır. Tecrübe muhakkak ki, peşin fikirsiz ve sebep sonuç kanunu çerçevesinde yapılmalıdır. Tek yönlü değil, çok yönlü olarak müşahede edilen tecrübeler bize daha arınmış bilgi verir. Sormaya gelince, bu her şeyden önce, ferdin şuurlu hareket edip etmemesine bağlı olur.

Başımızdan bir olay geçtiği zaman, bu

(Geçen sayıdan devam)

olayın ne gibi sonuçlar doğuracağını nefsaniyetimiz açısından ince ince düşünürüz. Olayı lehimize çevirmek için çok yönlü hareket ederiz. İşte, bir bilginin elde edilmesinde de aynı nefsaniyeti göstermeliyiz. İnce ince düşünüp, çok yönlü hareket etmeliyiz.

Esasen davranışlarımızdaki iyi niyet, vicdanî tutum ve idrak önemlidir. Ruhsal mekanizma için tercih edilen budur. Tatbikatlarımızda başarı oranı düşük olabilir, hatta başaramayabiliriz de. Fakat eylemin başındaki tutumumuz vicdanî ise kendimizi pek de başarısız saymamalıyız. Daha sonraki tatbikatlarda, aynı samimî cehit sarf edilirse, görünürdeki başarının da artacağı muhakkaktır.

Kutsal metinler ve ruhsal tebliğler, çok önemli bilgi kaynaklarıdır. Bunlardan yararlanmak, özellikle kutsal metinlerde görülen sembolik anlatışın ardında yatan gerçekleri samimî olarak araştırmakla mümkündür. Her türlü faaliyetimizde bizi yönlendiren unsurlar, şartlandırma ve korku değil; aklımız ve vicdanımız olmalıdır.

Çeşitli kaynaklardan, çeşitli vasıtalarla elde ettiğimiz bilgileri daima tatbik etme gayreti içinde olmalıyız. "Bilgi bir hazineyse, tatbikatı da bu hazineyi açan anahtardır." diyen Aristo, son derecede önemli bir gerçeği vurgulamıştır. Ruhsal plânların ifadelerine göre, böylesi bir tutum gerçek kurtuluşumuzu temin edebilir. İlaveten, iyi ve üstün niyetlerimizi de gösterebilirsek, işte o zaman bilginin parlaklığı ile yüzyüze gelebiliriz. Yani artık, bizleri moral bakımından geliştiren sistem, bir noktadan sonra vazifesini, bizlere bilgi ile hizmet edecek olan bir sisteme terk eder. Yani varlık, otomatik ha-

reketlerden, idrakli davranışlara geçer. İdrakli davranışın en mükemmeli, insan üstü bir hayattadır. İnsan üstü hayat ise, moralin mevcut olmadığı bir hayattır. Otomatizasyona yol açan müeyyidelerden uzak, hareketlerin kendiliğinden yaratıldığı bir durumdur bu. İşte o zaman insan, kendi sırtına vurulan yükü taşıyabilecek gücü gösterir denebilir.

Bilgiyi hem müspet, hem de menfi kanallardan alabiliriz. Yani bilgi vicdan kanalından da gelebilir, nefis kanalından da. İster müspet, ister menfi olsun, bu bilgilerin değerlendirilmesi, kendi idrak ve şuurumuza bağlıdır. Alınan bu bilgilerin uygun sentezi, giderek varlığın büyük bir dengeye kavuşmasını ve evren ahengine uyumunu sağlayacaktır.

Elde edilen bilginin hangi amaç için kullanılacağı çok önemlidir. Sadıklar Plâni celselerinde bu konu şöyle açıklanmaktadır: "Bir bilgi her ne neviden olursa olsun, beşerin iç yapısını, zihniyetini Allah'a hizmet arzusu ile doldurmuyorsa o bilgi yanlış, o bilgi hiç olmazsa kısır bilgidir."

Demek oluyor ki, elde ettiğimiz bilgiyi, nefsanîyetimiz yönünde, kudret sahibi olmak ve başkalarına karşı üstünlük sağlamak için kullanıyorsak, yolumuzdan sapmışız demektir.

Tekâmülümüz bakımından önem taşıyan bir diğer husus, bilginin putlaştırılması konusudur. Aksi takdirde sabitleşmiş ve ruhsal gelişmemiz duraklıyor demektir. Evrende daima ilerleme, yenilenme ve yükselme hüküm sürer. "Bilgi balık gibidir, çabuk korkar." diyen bir düşünürün, bilgi konusuna mizahî yaklaşımı ilgi çekicidir. Bu yaklaşımda; bilgi hiç şüphesiz değerlidir ama, bir bildide ısrarla takılıp kalınmamalıdır, deniyor. Bugün için bize yararlı olan ve değerli bulduğumuz bir bilgi, eğer samimî bir cehitle tatbikatlar yapmayı sürdürüyorsak, yerini daha üstün bir bilgiye terk edecektir. Bu kaçınılmaz bir yasadır. En azından unutmamalıyız ki, bağlı bir şuur içindeyiz ve beden olarak çok sınırlıyız. Bu hâlimizle, tatbikatlarımızdan elde edeceğimiz sonuçlar da, hâliyle sınırlı ve rölâtif ola-

caktır. Bu durum bize, daha üstün bilgilerin her zaman mevcut olduğu ilhamını vermeli-dir. Gerçeklerimiz kat kat perdeler altındadır. Birini kaldırırız, altından daha ince de olsa bir diğeri çıkar. Bilgi ve bilginin tatbikatı üzerinde vicdan sesi ne derece hakimse, bilgi o derecede yüksektir.

Aldığımız bilgilerin yüksekliğine bakarak kendimize pâyeye çıkarmak doğru değildir. Örneğin, dünya okulunu bitirmeye hazırlanan bir varlığın muhakkak spiritüalist olması gerekmez. Spiritüel bilgi sahibi bir varlık, bir daha dünyaya enkarne olmayacak diye bir kayıt yoktur. Bu kişiler daha başka konularda ders almak üzere yeniden doğabilirler. Spirit bilgileri hiç alâkası olmayan bir varlık da, dünya hayatında son dönemini yaşıyor olabilir. Şurası açıktır ki, aldığı spiritüel bilgilerle tatbikatlar içinde bulunan kimseler, tekâmüllerini hızlandırmış olurlar.

İşte, Derneğimizin amacı da, insan kardeşlerinin ruhsal gelişmelerini sağlayacak bilgileri tedricen vermektir.

Şuurlanmak, insanın kendisini ve evren içindeki yerini bilmesidir. Yani insanın realitesi hakkında bilgi sahibi olmasıdır. Hepimiz birbirimizden farklıyız. Olayları kavrayış ve değerlendirmemiz, duygularımız değişiktir. Bize düşen, bunların sentezine varıp, kendimizi, yani realitemizi tanıyarak şuurlanmaktır. Bu yüzden tekâmülcü ruhçulukta, tatbikat büyük önem taşımaktadır. Tatbikat, içinde bulunduğumuz realitelerle dışımızdaki realiteleri karşılaştırarak yeni anlayışlara ulaşmamızdır. Bilginin bizde yer etmesi ve benzerleriyle biraraya gelmesi gerekir. Sürekli tatbikatlarımızla yenden sahip olduğumuz bilgi, devamlı yeni görünüşler kazanıp değerlendirilir. Yaşam boyunca yaptığımız tatbikatlarla, kendimizin, dışarda olup bitenlerle karşılaştırmasını yaparız. Yani her an, başka realitelerle yüzyüze gelmekteyiz. Toplumsal yaşayış, bilginin yerleşmesi ve realitelerin aşılması bakımından son derece önemlidir.

Tekâmül gerçeğine, elde ettiğimiz bilginin giderek yoğunlaşması ve enerjisini arttırması açısından bakarsak, sürekli bilgi

tatbikatı içinde bulunmanın yararı daha iyi anlaşılır. Dikkate değer hiçbir gelişim kaydetmeden, dalgasız, durağan bir yaşam bizler için makbul olmamalıdır.

Bilgi tek başına elde edilemez. Bu yolla elde edilen bilgi, her hâliyle sınırlı ve kırsır bir bilgidir. Eskilerin inzivaya çekilmesi, ya da çağımızdaki görüntüsüyle daracık bir konuya konsantre olup kişinin çevresine bir koza örmesi gibi toplumdan soyutlanma hâli tekâmüle ket vurur. Bilgi alışverişi toplumsal yaşantı ile canlanır. Edindiğimiz bilgilerin tasarrufçusu olmak istiyorsak, bu bilgileri toplumsal ilişkilerimizde tatbik etmemiz, nefsimizde yaşamamız, yeni sentezler elde etmemiz ve bilgiyi hazmederek başkalarına da aktarmamız gerekir. Cehit sarfıyla özbenliğe maledilmiş bilgidir ki, bize realitemizi aşma gücü verir.

Hz. Muhammed bir hadisinde şöyle diyor: "Bir günü diğerinin aynı olan kişinin vay hâline..." Demek oluyor ki, insanlara, sürekli bilgi edinip tatbikatlar yaparak, kendilerini geliştirmeleri tavsiye ediliyor. "Suya sabuna dokunmadan" deyişine uyan bir yaşam tarzını, sağ duyulu halkımız, "Ne karar, ne de bulaşır." şeklinde eleştirmiştir. Bereket versin ki, yaşam sürecimizde sabitleşmeye, tembelliğe başladığımız zaman, yardımcı ruhsal varlıklar, dozu giderek artan sarsıcı olaylar sahneleyerek bizi uyarırlar. Böylesi bir uyarı, ıstırap verici dahi olsa, bizim için bir rahmettir. Bu demektir ki, uğraşılmaya değer bir seviyedeyiz. Bu bakımdan hayatımız boyunca yaşadığımız olayları bu gözle değerlendirip tavır almada tekâmülümüz açısından büyük yarar vardır.

Enkarnasyonlar boyunca devamlı bilgiler ediniriz. Bilgilerimiz öyle bir düzeye erişebilir ki, liyakat sahibi oluruz. Bu noktadan itibaren kozmik imkânlardan yararlanmamız mümkün olur. Faaliyet sahamız genişleyerek, dünyadaki daracık alanımızla mukayese edilemeyecek imkân ve kudretlere sahip oluruz. Dünyada bu seviyede varlıklar yaşamıştır ve yaşamaktadır. Hayatlar boyu yaptığımız samimî tatbikatlar

dan edindiğimiz öz bilgi bizi liyakat sahibi yapar ve biz, bir kukla olmaktan çıkıp tasarruf sahibi varlıklardan oluruz.

Şuuruna varsak da, varmasak da, sürekli bilgi alışverişi içinde yaşarız. Bilgi edinmenin bir sorumluluğu vardır. Aldığımız bilgiyi aktarırken, özellikle yüksek enerjili bilgileri aktarırken çok dikkatli olmamız gerekir. İnsanların realitelerini, bilgi yükünü zorlamak evrensel yasalara aykırıdır. Aksi takdirde kaş yapayım derken göz çıkarabiliriz.

BİLGİ SADECE EĞİTİM MİDİR?

Bilgi sahibi insan, ünivesiteler bitirmiş insan demek değildir. O kişi olsa olsa, belli bir mesleği icra etmek üzere bazı özel beceriler kazanmıştır. Bakarsınız size göre okumamış yazmamış insanın ruhunda büyük bir derinlik ve hassasiyet vardır. Bakarsınız toplumda üstün bir mevki elde etmiş diplomalı bir insan, bomboş ve ruhen pek zavallı olabilir. O hâlde gerçek bilgi insan ruhunu yücelten bilgidir. Bu bilgi Rabbimizin gösterdiği yolun bilgisidir. Topladığımız bilgiler eğer ruh bütünlüğünü, içsel barışı ve çevreyle uyumu temin etmiyorsa, gerçekliği ne olursa olsun, hiçbir kıymeti yoktur. Diplomalara alabilirsiniz, tarikat ehli olabilirsiniz, kendinizi yetiştirmeye çalışabilirsiniz, müşahedeleriniz olabilir. Fakat bunların hiç biri ruhunuzun derinliklerine işlememişse, bilgi edinmiş sayılmazsınız. Bu bilgiler sadece insanın maddî ihtiyaçlarını tatmin ediyorsa, tekâmül hızını yavaşlatmaktan öte bir işe yaramaz.

Dünya üzerinde çok şeyler bilen insanlar gelip geçmiş, ekoller kurmuşlar ve onların gittiği yollardan daha niceleri ömürler tüketmişlerdir. Bunlardan kalan nedir? Birtakım rivayetler ve birtakım kitaplar. Yollar pek çoktur. İnsan realiteleri de çeşit çeşittir. O hâlde insan bilgi yolunda kendi kendinin yöneticisi olmalıdır. Hiçbir ekol, hiçbir kurumun bağlayıcı şartlarının esiri olmadan, yolunuzu hür vicdanımızla çizmeliyiz.

(Devamı Gelecek Sayıda)

ZAMANIN GİZLİ SAHIPLERİ

* Jacques BERGIER *

YOLCU MELKİSEDEK (GEZGİN YAHUDİ)

Kutsal Kitap'ın Tekvin bölümünde (Tekvin XIV, 18-20) Salem Kralı adıya, dünyanın kuruluşundan 2200 yıl sonra ortaya çıkan bir kişi olarak geçen gezgin Yahudi yolcu Melkisedek dünyayı düzeltmekle görevli bir ölümsüz mesih olarak kabul edilir. İnançlara göre o bir peygamber değildir, bir pir hiç değildir; o yüce Tanrı'nın kâhinedir. Onun, tarihin her çağında görüldüğüne, günümüzde bile dünyanın her yerinde görünmeyi sürdürdüğüne inanılıyor. Hz. İbrahim'e görüldüğü söyleniyor. Orta Çağ'da İranda, Yakın Doğu'da başlayarak yerleşen efsane, Melkisedek'in zaman dışı olduğunu söylüyor.

Melkisedek efsanesi ile ilgili olaylardan biri, 1917'de Galler Ülkesi'nde küçük bir balıkçı köyünde, Llandrisant'ta geçmiş. Kilisede dua sırasında görülen üç insanın Melkisedek rahipleri olduğu ve bunların insan gözünün alamayacağı kadar ışıklı insan gölgeleri olduğu söylenir. Bu insanların köye gelişleri ile köyde birçok mucize olmuş. Top atılsa duymayan sağır bir kadın, Melkisedek rahiplerinin törenleri kutsalıkları sırada kilisenin çanlarının çalındığını duyarak iyileşmiştir.

TYANELİ APOLLONİUS

Jacques Bergier, Başka Bir Evrene Geçiş adlı kitabında bu esrarlı kişinin çok önemli olduğunu, Voltaire'in bile onu İsa'dan daha önde tuttuğunu söylüyor. Bu kişi hakkındaki bilgileri bize, eserleri günümüzde mevcut olan Lavius Philostratus (M.S. 175-245) aktarmıştır diyor. Bu bilgilere göre, Apollonius M.S. 17 yılında doğmuş, 66 yılında Roma'dan çıkarılmış. Önce Hindistan'a gitmiş, sonra Yunanistan'a dönmüş. Apollonius'un Hindistan'a belli bir amaçla gittiği ve bir görev üstlenerek döndüğü söylenir. Orada gittiği şehrin adı Hintçe'ye hiç benzemeyen bir kelime olan Iarchas'tı. Zaten şehrin hiçbir izine de rastlanamamıştır. Verdigi tanımlar mistisizmden çok bilime yakındır. İnsanüstü yaratıklar tarafından safirden yapılan ve bir tapınağın kubbesi altında hiçbir dayanacağı ihtiyacı hissetmeden hareket eden Güneş Sistemi'nin bir modelini görmüş olmalıydı. Bunun yanında başka dünyadan gelen ve tanrılardan haber taşıyan dört canlı tekerleği de görmüş olmalı. Bu tanrılar üstün zekâli ve yer yüzündeki uygarlıkların yoluna koyduktan sonra dünyadan çekilen insanüstü yaratıklar olacaktı. Bütün bu anlattıkları nedeniyle de **Apollonius'un gerçekten yaşadığına insanüstü bir yaratık olduğunu inanılıyordu.**

Apollonius Yunanistan'a döndükten

sonra da, hâlâ, bulunan ve ileri uygarlıklara ait olan kutsal emanetlerle ilgilenmiş benziyor. Daha sonra Girit ve Sicilya'yı da görüyor. Hayatının geri kalan kısmını da Mısır'da, belki bir Mısır'dan da ötede olan ve bugünkü Etyopya ile hiçbir ilgisi olmayan Etyopya'da geçirmiş benziyor; ona göre bu ülkede Budist Hindular oturuyordu. Bu yerleşim bölgesinin bugün hiçbir izine rastlanmamaktadır.

Tyaneli Apollonius, bütün yaşamı boyunca mucizeler yaratmış ve bizim parapsişik olarak adlandırdığımız yetenekleri göstermiş. Bunlar arasında, düşünceyi okuma, insanları hiçbir dayanak kullanmadan havada tutma (levitasyon) ve geleceği haber verme vardı; bunların yanında hastaları ve delileri iyileştirdi. İskenderiye'deyken Roma'da yanan bir tapınağı tasvir etti. Sonradan gelen haberle de bunun tamamen gerçek olduğu ispatlandı.

Yine kendisinde ateş yakma kudretinin olduğu söylenir. Bu olay, alşimistlerin "Esrarlı Ateş", Museviler'in ise "Efendinin Şanı" olarak adlandırdıkları olayın bir esidir. Bu olay hakkında daha fazla bilgimiz ne yazık ki yok. Günümüz deyimiyile, olay kimyasal enerjiyle nükleer enerji arasında bir geçiştir ama karmaşık ve kanıtlanıyoksundur. Kendisi, batacağını iddia ettiği bir gemiyi binmeyi reddetmiş ve neticede gemi hakikaten batmıştı. Büyücülükle itham edildiği mahkemede bir anda görünmez hâle gelerek ortadan kaybolmuş ve adalet sarayını terk etmişti. Apollonius'un kendisi ise, bu olayları ikinci dereceden gayet tabii olaylar olarak görüyordu. Bundan başka yarıadamların ve gelgit olaylarının bizim açıldığımızdan çok daha basit vakalar olduğunu söylüyordu. Zamanının büyük bir kısmını etrafındakilere bir şeyler öğretmekle ve soruları cevaplandırmakla geçiriyordu. Apollonius'un Hindistan'da ziyaret ettiği **Bilgi ve Güç Merkezinin** o devirde dünya üzerinde tek olduğu söylenir. Apollonius "Daima ustaların hatırlar ve seyahat ettiğim her yerde öğrendiklerimi öğretirim." der. **Bu öğrettiklerinin temeli "ölümden korkulmaması"** gerektiğiydi.

Görünüş olarak Yunanlı'dan çok Hintli'ye benziyordu. İki portresi, bir büstü ve madalyaları mevcuttur. Bütün bunlarda uzun saçlı ve uzun sakallı görünüyordu.

ARMAND ROBIN

Jacques Bergier, Armand Robin için ilginç bir deyişle bize şöyle demektedir: "İsa'nın çağdaşı olan Apollonius'u tarihi bir şahsiyet olarak kabul edebilseydik, bizim çağdaşımız olan Armand Robin'i de bir efsanevi şahsiyet olarak kabul edebilirdik."

Germain Kontu gibi Armand Robin'in de bir kişiden ziyade bir fonksiyon olduğunu ileri

sürebilirim, yani açıkçası ister Saint Germain Kontu olsun, ister Armand Robin olsun, bunlar Cizvitler'in kumandanı gibi gizli bir toplumdun, belli bir fonksiyonu olan yaratıklardı."

ÖLÜMSÜZ ÇİN İMPARATORU FO-Hİ

Üstüne çok söz söylenen, insanlığa çok yararı olduğuna inanılan, bilhassa Çin biliminin ve Çin'de kurulan zaman uygarlığının sahibi olduğu söylenen ölümsüz Çin İmparatoru Fo-Hi... Gerçekten insan, hakkında yazılanları okudukça ister istemez içinden onu görseydim, tamıyaydım diye geçiriyordum.

Jacques Bergier'in Zamanın Gizli Sahiplerinde bize aktardıklarına göre, Melkisedek gibi Fo-Hi için de Çin geleneklerine göre şu tarihlidir deniyor. Çin'de doğumu İsa'dan önce 50.000 ile 3000 arasında değişen tarihlere oturtuluyor. Hia Krallığı'nın imparatorudur. Ona Zamanın Efendisi deniliyor. Çin uygarlığının başlangıcından beri görülen amaçları, geleceği kestirmek ve geleceğe egemen olmak, zamanı egemenliğinin altına almaktı. Herhalde zaman, onları uzaydan daha çok ilgilendiriyordu.

Gelecek şunu dile getirir: "Fo-Hi göğün altındaki her şeyi çekip çeviriyordu. Gökyüzüne doğru baktı ve yıldızlarla bezenmiş ışıl ışıl burçları inceledi. Sonra aşağıya baktı ve yeryüzünde gördüğü görünüşleri gözden geçirdi. Kuşları ve hayvanları güzelleştiren belirtileri inceledi; sonra daha yakından kendisine şöyle bir bakarak, içinde kozmik semboller bile bulduğu kendi bedenini inceledi. Bütün bunlardan sonra doğada birbiri peşinden yeniden beliren tanrısal olayları dile getirecek ve her şeyi kapsayacak biçimde, başlıca sekiz trigramı ortaya seriverdi."

Bu trigramlar iki ana çizgiyi kapsarlar. Sürekli çizgi Yang'ı (Gök) gösterir ve kırık çizgi Yin'i (Yer) belirtir. Bu çizgiler uç uca birleştirilerek ölümsüz imparator, zamanın efendisinin sekiz trigramı olan sekiz bağdaşım (kombinezon) sağlanır.

İmparatorla hizmetinde bulunan bilimci mandarinler, evrenin temel yasalarını, ırkçı bilim tarihçilerinin düşümediklerinden daha erken buldular.

Çin'in kaymetli kitabı Yi-King (Değişimler Kitabı, Chu'nun Kitabı) Fo-Hi'nin bilgisi üstüne kurulmuş bir kitaptır. Tarihin söylediğine göre bu kitap İ.Ö. 1143'te ortaya çıkıyor. Soylu bir Çinli Bey o zamanın imparatoruna başkaldırdığı için cezaevine konur. Cezaevinde ölümsüz imparatorun trigramlarını incelemeye koyulur. Bunları altmış dört hegsagrama ayırır, her biri için bir açıklama yapar. Bu işte güçlendiğinden cezaevinden çıkmayı başarır. İmparatora on beş yıl sonra kendisini başarıya ulaştıran kanlı bir savaş açar. Ama kesin başarıdan az önce ölür. Oğlu Tan, imparator öldükten sonra, Chu Beyi adını almıştır. Kırk yıl sonra sivil barış bir kez yerleşince yeniden babasının işini ele alır, bunu sistemleştirir ve Chu'nun Kitabı da denen "Değişimler Kitabı"nı yayımlar. Konfüçyüs, kitabı üç örnek çıkaracak derecede

tutkuyla inceler. Böylece yeni matematiğin ve bilgisayar sisteminin temellerini oluşturan ikili hesabı bulmak için Leibniz bundan yararlanır. Japon Büyük Amirallığı Pearl Harbour'u hazırlamak için Yi-King'den yararlanır. Ve İstihbarat Servisi'nin bir askeri uzmanı olan Biofeld, Çinlilerin Yi-King'den yararlandığını bildiğinden, Çin ordularının kararı da içinde olmak üzere, bütün strateji uzmanlarını şaşırtan 1962 Çin-Hindistan Savaşı'nın tüm gelişimini önceden kestirebiliyor. (Geçmişten geleceğe Sebep-Sonuç Yasaları sonucu zaman akışı boyunca bazı olaylar birbirini etkiler.)

Bugün Birleşik Devletler'de hekimler bazı zihin hastalıklarının tanısını ve iyileştirmesini gerçekleştirmek için Yi-King'i kullanıyorlar.

Deneyisel alanda, Yi-King kesinkes iş görüyor. Başka bir alanda zamanın insanca ilk fethini oluşturunca. Yi-King altmış dört hegsagramla bunların yorumlarını kapsayan bir yapıt olarak görülüyor.

Yi-King'in temel kuramı (Everet'in, Wheeler'in ve Cooper'in çalışmalarından çıktığı gibi, en çağdaş fiziğin içerdiği olan), aşağıdaki kavramdır. Akışın her noktasında zaman, dilediğimizce izleyebildiğimiz çeşitli kollara ayrılır.

Ve Değişimler Kitabı ya da bu kararı tercih etmek, zamanın dünyada bu dalını izlemek için öğütler verir.

İnsan, yaşamında bir karar ya da bir seçim karşısında kaldı mı yapacağı şey, ilk üç duruma uygun gelen heksagramın hangisi olduğunu saptamaktır. Bu amaçla havaya para parçaları, çubuklar ya da geleneksel olarak bitki sapları atılırdı. Ne olursa olsun kesin olan, bütün tarihsel araştırmalar bunu gösterir, sanki zamanın kollarında yürümek ve davranışını başka yerden (ya da ortaklaşa şuuraltının çok derinliğinden) gelen bilgilere bağlamak için şimdiye kadar insanların elinde bulunan tek yolun İmparator Fo-Hi'ye yüklendiğidir.

Çin gelenekleri, ölümsüz Çin İmparatoru Fo-Hi'nin yaşamının sonunda başlıca yere, göksel bir yere ya da bir adaya çekildiğini anlatır. Yaşlanmıyor ve arasıra kederinden bu yerden çıkıyormuş. Ve en çok da onun tehlikeli zamanlarda belirdiğine inanılıyor. Ayrıca onun görüldüğü zamanların hemen ardından Çin biliminde şaşırtıcı ileriler atılımlar görülüyor. Yi-King'i inceleyen C.G.Jung, büyük fizikçi, Nobel ödülü almış Wolfgang Paulice ile aynı zamanda, eş zaman (senkronizasyon) kavramını ortaya koyuyor (Olaylar zaman akışına dikey olarak birbirini etkileyip, iki olay eş zamanda olabilir.). Fo-Hi'nin Çin bilimi de bu ve bunun gibi zamanla ilgili Zamanın Efendisi İmparator Fo-Hi'nin başlattığı zaman uygarlığının attığı temellerin üstünde bulunuyor ve bulunmaya devam ediyor. Ve Çin Uygarlığı'nın başlangıcından beri görülen amacı geleceği kestirmek ve geleceğe egemen olmak isteği, buldukları bu yasalarla daha bir gerçeğe gidiyor sanki.

(Bu yazı Jacques BERGIER'in "Zamanın Gizli Sahipleri" adlı eserinden derlenmiştir. RUH VE MADDE YAYINLARI)

HEPİMİZİN ORTAK AMACI BİR'E HİZMETTİR

Fulya DEMİREL

Yeryüzüne doğmak, Bütünsel Olan'ın bir uzantısının madde içinde bedenlenmesidir. Bizler tek olanın saçaklanmalarından meydana gelmiş varlıklarız.

Yaşarken hayat olayları içinde karşılaştığımız tüm tabikatların amacı; varlığın kendisinin farkına varmasına yöneliktir.

Her varlık, asıl yapısını tanıyınca kadar çok çeşitli tecrübeler geçirir. Geçirilen bütün tecrübelerin Bütün'e ya da Olan'a katkısı vardır. Çünkü hepimizin ortak amacı BİR'e hizmettir.

RUHUN TANIMI YAPILABİLİR Mİ?

Ruhun tam bir tanımını yapmak mümkün değildir. Sonsuz bir kudretin, beş duyuyla sınırlı bir anlayış içinde kavranması hemen hemen imkânsızdır. Tanım için kullanacağımız tüm kelimeler ve açıklamalar sonlu olduğu için en iyi şekilde biraraya getirilseler bile yaradılıştan var olan bir kudreti tanımlamak için yine de yetersiz kalırlar.

ÖZÜMÜZDEKİ BİRLİK

Evrenin birliğini, ruhun sonsuzluğunu ya da özümüzdeki birliği hissedebilmek için ancak; "her şey tek bir kudret, tek bir güçten var olmuştur ve insanoğlu bu kudret hakkında kendi anlayışına uygun bir bilgi sahibidir" diyebiliriz.

RUH NEDİR?

Ruh, sayısız tezahürlerdeki hayatların o olmaksızın fonksiyon görmeyeceği tek kudrettir. Sınırsız evrenin sebebidir.

Ruh, tüm yaşamların özünü oluşturan tanrısal enerji ya da tüm varoluşun özünü oluşturan tanrı gücüdür. Bu tanrısal enerji, tüm evrensel sistemleri birbirine bağlar. Yeryüzü fiziksel bir ortamdır. Ve bu fiziksel ortamda tanrısal enerjinin tezahürü beden aracılığıyla gerçekleşir. Yani her varlık, bilgiyi kullanır hâle getirmek için sonsuz seçeneklere sahiptir.

Bizler seçme özgürlüğümüzü kullanarak bilgiyi çok çeşitli şekillerde kullanır ve onu açılıma uğratırız.

Ruhu bir başka şekil-

de tanımlamaya çalışırsak şöyle de diyebiliriz: "**Var etme eyleminin birinci aşamasında, bir ve tek olan enerjinin saçaklanmasından meydana gelen enerjiye ruh adını veriyoruz.**"

Var etme adı verilen o tek eylemde, kendi doğası gereği öyle bir tamlık vardır ki bu tek eylem, ondan sonra meydana gelecek her şeyin sonsuz modelini kendinde saklar.

RUHUN SAYISI VAR MI?

Her varlık Tek, Bir ve Bütün Olan'ın bir uzantısı, bir saçaklanması olduğu için bu uzantıyı sayı ile belirlemeye çalışmak faydasızdır.

Kendi içinde bütünleşmiş plân organizasyonları, birbirleriyle ortak alanlar kurarak yedi katmanlı konik sistemler tarzında idarî organizasyonlar kurarlar. Her varlık mutlaka bir plâna bağlıdır, ki bu plân onun asıl ruhsal ailesidir. Kendi plânına gerekli olan bilgileri aktarmak için burada çeşitli olaylarla karşılaşan ve araştırmalar yapan bizler işimizi tamamladıktan sonra ait olduğumuz plâna geri döneriz. Plânlar arasındaki koor-

dinasyon, ortak alanlar vasıtasıyla kurulur. İç içe ortak alanlardan meydana gelen böylesine büyük plân organizasyonları ve ruhî enkarnasyonlar söz konusu olduğunda da sayıdan söz etmenin ne kadar güç olduğu daha iyi anlaşılmaktadır.

İÇİMİZDEKİ TANRISALLIĞI FARK ETMEK

Her birimiz bir plâna bağlı varlıklar olarak içimizdeki tanrısallığı ne kadar çok fark edersek, yardımlaşma ve dayanışmanın önemini o kadar daha iyi kavramış oluruz. Hiçbir insan tek başına yaşayamaz. Her şey ve herkes karşılıklı olarak birbirine muhtaçtır. Sonsuz bir zincirde bulunan sonsuz halkalar gibi birbirimize kenetlenmek, yardımlaşmak ve bilgi aktarımında bulunmak ihtiyacındayız. Her şey birbirine bağlı olduğu için bireysel gelişme değil, plânsal gelişme vardır.

Yaşam bir bütünlüktür ve sonsuz plânlar içinde ancak karşılıklı yardımlaşmayla birbirine destek veren koordinasyonlar kurulabilir.

RUHSAL ARAŞTIRMALARIN AMACI

Bedenlenmenin ve ruhsal araştırmaların amacı; ruhun özünde saklı bulunan bilginin kullanılabilir hâle gelmesinden ibarettir. **Dünyaya, gerçek gücümüzle daha yakından temas kurmak, iç potansiyeli ortaya çı-**

karmak için doğarız. Amaç asıl doğamıza ait ruhsal yönü dışlaştırmaktır.

Hepimizde Bir'e ait kudret saklı olarak vardır. Deneyimlerimizle bu kudreti açığa çıkarmaya çalışırız. Amacımızı gerçekleştirmek için şuurlu bir biçimde hazır oluncaya kadar çok yönlü ve çok çeşitli araştırmalar yaparız.

Ruhsal yasalara göre kendimizin dışındaki diğer varlıklara yardım ve hizmet, bu bilgiyi kullanılabilir hâle getirir.

Ruhun gerçek hazinesi, kendinde saklı bulunan bilgiyi yaşanır ve kullanılabilir hâle getirince ortaya çıkar. Özümüzde var olan bu bilgiyi uygulayabilmek için buradayız ve ruhsal güce aracılık ediyoruz.

Ruhsal gücün araçları için asıl amaç fizik ötesine taşar ve varlığı asıl gerçekliğine uyandırmayı amaçlar. Yani dünya üzerinde yapılan bütün ruhsal araştırmaların amacı ve fonksiyonu kişiyi kendisi hakkında şuurlandırmaktan ibarettir.

İLÂHÎ TOHUM

Varlık, ruhsal yapısının şuuruna vardikten sonra doğal mirasının bir parçası olarak içinde saklı olan ilâhî tohum açılmaya başlar ve tüm evreni kaplayan sonsuz yaratıcı gücün ortaya çıkmasındaki rolünü şuurlu olarak yerine getirir.

Kendini bizim aracı-

lığımızla ifade eden kudret tüm evreni meydana getiren kudretin bir uzantısıdır.

Tüm gezegen ve yıldızları donatan, okyanuslara gelgit enerjisini veren, çiçeğin rengini kokusunu sağlayan, galaksileri bir arada tutan kudret; Tek Olan'ın, Bir Olan'ın saçaklanmasından başka bir şey değildir. Bu kudret daima vardır ve her şey onun bir parçasıdır. Bu yüzden evrensel kudreti aklılaştırmaya çalışmak bize hiçbir yarar sağlamaz. Ancak her birimiz onu kendi sezgilerimizin ve anlayış kapasitemizin gücü oranında algılayabiliriz.

SEZGİ KAPILARININ AÇILMASI

Tüm varoluşun ilk kaynağının ruhsal parlaklığına ancak beş duyunun dışına taşan **doğru algılama ve gerçek sezgiyle** (derin hissediş ya da ruhsal gözle görüş) ulaşılabilir.

Ruhsal görüşümüzün ya da diğer adıyla sezgi kapılarımızın açılmasıyla fizik duyu ve duygulanmaların ötesine geçeriz. Ve maddî ortamlardan aldığımız etkilerin, verilerin de bu filtrelerden geçmesini sağlayarak duyu ve duygularımızı artırır.

İçimizdeki ışığa kavuşmanın tek yolu, sezgi kapılarını aralamaktır. Işık, gönlümüze önce sızıntı hâlinde akar, daha sonra da tüm varlığımızı kaplamaya baş-

Devamı S. 34'de

TEKÂMÜL HIZI

Tekâmül lineer değil, küresel ve kaotik bir süreçtir. Herkes kendi hızına göre tekâmül eder ve bunun enkarnasyon sayısıyla paralelliği yoktur. Bir başka insanı bu nedenlerle değerlendirmemiz, gelişmişlik düzeyi hakkında hüküm vermemiz hatalıdır.

yan insana kendisinin ne olduğunun söylenmesi normaldir. Ne yazık ki bu hâle gelmişiz.

HERKES KENDİ HIZINA GÖRE TEKÂMÜL EDER

Yukarıda da belirttiğimiz gibi yürüyüşe göre tekâmül ederiz. Süre, önde olmak, geride kalmak, daha çabuk gitmek vs. bunların hiç biri bir problem değildir. Bunların hepsi de rölatif kavramlardır. Daha kısa zamanda tekâmül etmek ya da daha uzun zamanda diye bir şey söz konusu değildir. Herkes kendi hızına göre tekâmül eder. Başka bir ifadeyle, sizin yaşadığınız zamanla, benim yaşadığım zaman farklıdır.

"Arkadaş, sen çok seri bir şekilde tekâmül ediyorsun." gibi bir ifade doğru değildir. Çünkü o, şu anda olan bir şey değil. O sürüp gitmekte olan bir süreçtir. O anda sizin onu görüşünüz, onu o şekilde hissedişiniz sizin kendi durağanlığınızdan dolaydır. Siz kendiniz durduğunuz için onu çok hareketli görüyorsunuz. Ama siz de aynı derecede hareketli olursanız, siz de aynı hızda gidiyorsanız, arada hiçbir fark yoktur. O za-

TEKÂMÜLÜN

hızı gidişe bakar, enkarnasyon sayısına değil. Şöyle bir hikâye vardır: Adamcağızın biri bir köyden ötekine giderken, yolda tarlada çalışan bir ihtiyara rastlamış ve karşı köye kaç dakikada gideceğini sormuş. İhtiyar kendisini dinlemiş, yüzüne bakmış, sorusunu yanıtlamadan işine devam etmiş. Yolcu sorusunu yinelemişse de aldırış etmemiş. Yolcu çaresizlik içinde, daha fazla zaman yitirmeden yoluna devam etmiş. İhtiyar, yolcuyu bir süre arkasından izledikten sonra, seslenmiş: "Bu hızla gidersen yirmi dakika sonra oradasın." İlk seferde yolcunun sorusunu yanıtlamamıştı, çünkü onun yürüyüş hızı hakkında bir fikri yoktu.

Hikâyede de görüldüğü gibi, bu iş yürüyüşe bakar. Ruhsal evrim de gayrete bakar. Bunun ölçüsü olmaz. Nasıl yürüyorsunuz? Ne kadar gayret gösteriyorsunuz? Bunlar önemlidir. İnsan kendisiyle nasıl uğraşılıyor? Ne kadar uğraşılıyor? Nasıl bir gayret ve çaba içindedir? Etrafındakileri anlamak için ne kadar dikkat sarf ediyor? Özellikle kendine ait şuru nasıl anlıyor? Bunlardan önemli olanlar.

Özellikle bu "şuur" konusunu daima bizlere başkaları söyler. Yani günümüzde herkes kendine ait şuru başkalarından öğrenmek yolundadır. "Sen şöylesin, sen böylesin." ya da "İnsan böyledir, sosyoekonomik bir varlıktır. Üreticidir, üretken olmalıdır." Bu doğaldır; yani kendinden haberi olma-

man herkes birbirini duruyormuş gibi görecektir. O zaman hiç kimse bir diğerine "Sen hızlı gidiyorsun." demez. Herkes, kendinden başkalarını, kendisinin olduğu yerden görür.

Benzer şekilde, eğer biz dünya üzerinde dünyanın hızıyla hareket etmemiş olsaydık, dünyanın üzerinde duramazdık. Biz de onun hızında gidiyoruz. Bunu bize yerçekimi sağlıyor. Ama bizim veya dünyanın biraz duraksaması, birbirimize uymamamız demek olur ki bu, bizim boşlukta kalmamız veya dünyanın ortadan kalkması anlamına gelir.

Bunun gibi, tekâmülde de daha hızlı gitmek, daha yavaş gitmek meselesi söz konusu değildir. Herkes kendine göre bir hızla, en makul ve en iyi şekilde yürüyor demektir. Yeter ki, düşünsün, sorsun, araştırsın ve önüne çıkan olanakları görmemezlikten gelmesin. Önüne çıkan her olay, sağduyusu gelişmiş bir insan için, farkında olabilen, tefrik edebilen bir insan için sürekli bir kitaptır. Mütemediyen okunması gereken kitaptır.

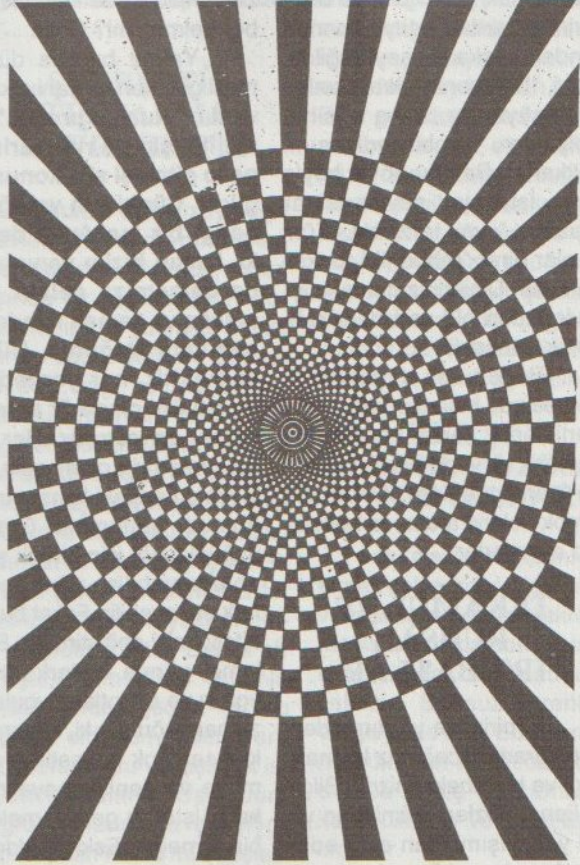
TEKÂMÛL NİZAMI RİM'İN ELİNDEDİR

Çok şükür ki insan varlığının yeryüzündeki gelişimi insanın eline terk edilmemiş. Eğer insanlar insanları geliştirmek, tekâmül ettirmek gibi bir mecburiyetin altında kalmış olsalardı, o iş o anda düğümlebilir kalırdı. Eline yetki geçirmiş aç gözlü ve egoist olan insan ötekileri yok eder ya da etkisiz hâle getirirdi. Bu nedenle ruh-

sal evrim süreci ve nizamı dünya beşerinin eline bırakılmamıştır. Bu iş daha yüksek bir boyuttan yönetilir. Tüm öğretilen şeyler, vakalar hâlinde, olaylar içerisinde, "hayat" dediğimiz bu büyük hareket içerisinde kendiliğinden olur gider. Her varlık, bir başkasına muhtaç olmadan bu şekilde kendi ruhsal evrimini gerçekleştirir. Bizlerin birbirine yardımı ancak, bazı şeylerin yolunu kısaltmak tarzında olabilir: "Ben bu yoldan geçtim. Bu yolun üzerinde şunlar şunlar var. Senin bunları bir daha tekrarlamana gerekmez, ya da öğrenmek için

fazla zahmet çekmene gerek yok. Gel, benim deneyimlerimden sen de yararlan..." gibi. Bunun adına da "eğitim" diyoruz, genel anlamda. Yani, **insan insanı eğitmelidir**. Bu, doğrudur. Herkes bildiğini bilmeyenlere aktarmalıdır. Uyanıklar uyumakta olanları uyandırmaya çalışmalı; kendi deneyimlerini başkalarına da anlatmalıdır. Bunun başka bir adı da "nasihat"tir.

Onun için de İslâm peygamberi, "Din nasihatten ibaret"tir. Çünkü dinlerin insanlara anlatmış olduğu her şey insanlık tarihine ait olan

vakalardaki prensipler ve bilgilerin tekrardan ortaya konmasından başka bir şey değildir. Yani, "Ben sana tekrar bunları hatırlatıyorum, sana nasihat ediyorum. Tembih ediyorum. Dikkat et. Bak bu böyle böyle oldu. İşte aynı şeyler tekrar olabilir..." vs. tarzında. Tüm bunlar birer "rehberlik" fonksiyonudur. Dinlerin zaten ana işlevlerinden biri varlıklara rehberlik etmesidir.

Bugün son çağda, bitiş devresinde insanlar kendi rehberliklerini kendi kendilerine yapmak ve yapmamak bunalmı içerisinde. Onun için birçok doktrin arasında bocalayıp duruyorlar.

TEKÂMÜL VE RUHSAL İRTİBATLAR

Birbirimize yardım ederken yararlanacağımız kaynak, bilgi ve tecrübelerimizdir. Bilgiyi kendi gözlemlerimizden ya da yaşayışımızdan elde ederiz. Ama insanlığa ışık tutacak üst realite bilgileri daima "ruhsal irtibatlarla" sağlanmıştır. Peygamberler de bilgilerini bu irtibatlarla elde etmişlerdir.

Metapsişik araştırma ve uygulamalarda, kendilerine psişik, hassas ve medyum adını verdiğimiz, özel tabiata sahip insanlar (ki bu durum derece derece her insanda vardır) her zaman bırakıp geldikleri yerdeki varlıklarla iletişimlerini sürdürülebilirler. Başka bir deyişle, duyu dışı iletişim(DDİ) daima vardır. Çünkü zaten geldiğimiz yer orasıdır. Yani insan sılıya mektup yazmaz mı? Ya-

zar. Sıladan da kendisine haber gelmez mi? Gelir.

Yalnız burada düzeltilmesi gereken bir yanlış kavram vardır: "Ruh çağırma." **Ruhsal iletişimde ruh varlığının gelip gitmesi söz konusu değildir. Çünkü ruh varlığı herhangi bir mekânda değildir ki, kalkıp bizim yanımıza ya da celsemize gelsin. Fizik mekân ve zaman içinde hapsedilmiş değildir. Hürdür, serbesttir, her yerdedir. O, bir bütün içindedir ama aynı zamanda cüzdür.** Her an iki şey arasında gider gelir, ama bizim şu andaki konsantrasyonumuz, bedenimiz üzerinde yoğunlaştığı için birçok şeyleri anlamayabilir, görmeyebilir, fark edemeyebilir. Fakat bu bizim niteliğimizi değiştirmez. Bu anlama, görme ve fark etmenin yolları ve metotları uygulandığı zaman, görürüz ki, karşımızdaki insan çok dehşetli ve gelişmeye ve genişlemeye maruz kalır. İşte bu genişlemelerden biri, örneğin, Eskişehir'deki bir kişinin zihninde mevcut olan düşünceleri almak, o anda oradakileri görmek ve onun duygularından haberdar olmaya kadar uzanabilir. Bunlar çok denenmiş olaylardır. Hiç de yeni bir şey değildir. Metapsişikliği, parapsikolojiyi karıştırın binlerce örneğini bulabilirsiniz. İster seniz, Anadolu'ya çıkın, mekabeleri dinleyin, folklorik, etnografik bir inceleme yapın. Hâlâ yaşayan örneklerini bol bol göreceksiniz.

Ruhsal âlemden gelen tebliğleri iyi inceleyerek tekâmül hızımızı artırmamız mümkündür ve bu sistem, insanlık

için büyük bir rahmettir.

KENDİNİ TANIYAN VE YÖNETEBİLEN HIZLANIR

Diyelim ki birisi karşınıza çıkıp diyor ki: "Sen şöyle şöyle bir insansın. Şurada şu kabahatin var. Burada bu hatayı işliyorsun..." vs. Eğer biz dikkatle izliyorsak, bakarız ki, bu arkadaşın söyledikleri doğru. Birçok insan kendi durumunu, kendi karakterini anlamak için kendine değil, kendi dışındakiyle danışmaktadır; örneğin bugün astrolojiye merak sarmıştır. Falcılara, tarot fallarına, kahve fincanlarına başvurur. Bugün Dünya bununla çalkalanıyor. Dertleri karakterlerini anlamak, geleceklerini bilmek, geçmişleriyle şimdiki durumları arasında bir bağ kurarak bundan mutlu olmanın yollarını çıkarmak. "Acaba işi nasıl pişirir, kotarınız da kurtuluruz?" gibi. Hep kendini "garanti"ye alma endişeleri gibi. Bunların da kökeninde ölüm korkusu, aç kalma korkusu ya da şartlandırılmış olduğu konforlarından mahrum olma korkusu var. İnsanlar genellikle bunlarla güdüleniyorlar.

Yine bununla ilgili olarak, yeni bir moda: Kredi kartları, banka kartları, reklâmlar: Artık işler kolaylaştı... "Tatilsiz kalmayın sakın. Hemen falanca bankaya gidin. **Herkes öyle yapıyor.** Siz de öyle yapın. Para alın ve hemen tatile çıkın. Çünkü **herkes öyle yapıyor...**" Evet, herkes, birtakım maddesel çıkarlar amaçlanarak kurulmuş bir sistemin küçük bir dişli-

si. Bu sisteme bir defa kapıldınız mı, bitmiştir işiniz. Bu şekilde uyurgezer, mekanik insan daha da mekanikleşiyor. "Bak herkes öyle yapıyor." denilerek, sürü zihniyeti daha çok teşvik ediliyor.

Bu gidiş insan ruhuna en büyük hakarettir. İnsanı alçaltmaktır ve basitleştirmektir. İnsanı daha çok şuursuzlaştırmak, daha çok uyutmak ve gütmektir. Yani, "Sizler koyunlarsınız. Çobanınızın ıslığıyla hareket edebilen kişilersiniz. Başka türlü hareket edemezsiniz. Bunu böyle yapın, şunu şöyle yapın. Bakın zaten herkes öyle yapıyor..."

Bunun başka türlü açıklaması yoktur. Bunun ekonomik gelişmeyle, bir bankanın iflastan dönmesiyle, para satamamasıyla ilgisi yoktur. Bir sürü insan o gençleri istismar etmekten başka bir şey yapmamaktadırlar. Aslında, bu milletin kendine gelmesi için çok güzel ifadelerle, simgesel mesajlar veriliyor insanlarımızı. Bunlar anlayabilen ve değerlendirebilenler için "uyandırıcı" mesajlar ve uyarınlardır. Eksik yanlarımızı gösteren işaretlerdir. Ya da insanların ne kadar basit şeylere itibar ettiklerini gösteren flaşlardır: "İşte sen bu kadarsın. Sürünün herhangi bir bireyisin..." vs. der gibi. Oysa kendini, kendi dışındakilerle tanıyan, aynadaki hayali kendisi zanneden ve üstelik kendini yönettiğini vehmeden insan kendine özgü tekâmül yolunda yavaş ilerliyor demektir.

Bugün insanlık daha yüksek şuurluluk tatbikatla-

rı yapma sancısı içerisinde dir.

ŞUURÜSTÜ TIRMANMA DEVİRİNDEYİZ

Şuuraltı ve hafızayla ilgili işlevlerin hepsi de ruhta olup biten şeylerdir. Aslında, ruhun dışında bir şey olmuyor. Şuuraltı hafıza ile şuurüstü hafıza ayırımı doğru değildir. Şuurun altı, üstü, sağ, solu vs. olmaz. Freud'un insanlara sunmuş olduğu en büyük şaşırtmacalardan biri de budur. Biz şuuraltı devrini yaşamıyoruz. Şuurüstü devrine tırmanmaya çalışan insanlarız. İnsanlar şuuraltı devrini çoktan bırakmışlardır, yani içgüdüsel bir yaşam içinde değildiler artık. Başka bir deyişle, "homofaber" adamlığından çoktan geçtik. "Homo sapien" olduğumuzdan beri, üst şuura doğru yükselmek isteyen insanlarız. Üst şuura doğru tırmanmaya çalışıyoruz. Yapılan hayat mücadelesi de budur. Hayat olduğu gibi sağlıklı, vicdanlı, şerefli kalma mücadelesidir. Zaten insanı bunalıma sokan, alt şuur düzeyinde kalmakta ısrar etmesidir. Vicdan olarak bundan yükselmek, bundan dışarı çıkmak istiyor. Arabeskten kurtulmak istiyor. "Arabesk"ten kastım, müzik değildir. Arabesk bir tavırdır. Karmaşıklık, yozlaşma, bunalım demektir. Bundan kurtulmak istiyor.

Delayısıyla, "şuuraltı hafıza kaydı" diye bir şey olamaz. Her şey varlığın kendi hafızasındadır. Özkendimiz hologram tekniğiyle her şeyi kaydeder. Hem de üç boyutlu bir şe-

kilde. Hiçbir şey kaçmaz. Bunun, ihtiyacı olduğu kadarını kullanır, olmayan kısmını hafız eder. Her şey bundan ibarettir. Eğer gerekirse, yeni enkarnasyonunuzda hafız etmiş olduğunuz, depolamış olduğunuz, kendi özünüzde koruyup da, fiziksel şuur düzeyinize çıkarılmayıp, müteal şuurunuzda sakladığınız, beyin şuurunuza aksettirmedığınız bilginin bir kısmını da kullanabilirsiniz. O artık sizin kendi öz malınızdır.

HER ŞEY RUHUMUZDA KAYITLIDIR

Bu olayların oranını ifade etmek çok zordur. Yani bir fikir vermek için, bunun makrokozmosla mikrokozmos arasında ki fark kadar olduğunu söyleyebiliriz. Sonsuz evrenlerde dünyayı ele alın. Bunların oranı nedir? Her birinin özünde bu derece geniş kapsamlı bilgi kaydedilmiştir ve bizim öz malımızdır.

"Peki, bu kadar bilgimiz var da, bu hâlimiz nedir? Bu ne cahilliktir? Bu ne rezalettir?" diye sorabilirsiniz. O ayrı bir konudur. Zaten biz o "rezillikleri" çeke çeke bu birikimi meydana getirdik. Kopya almak yok. Bu okulda kural böyle. Burada ne öğreneceksen, kendin öğrenip, dağırcığına atacaksın. Kuşkusuz, geçmiş hayatlarımızın, eski deneyim birikimimizin davranışlarımıza getirmiş olduğu bir olgunluk, bir farkında oluş, çabuk anlama vs. mümkündür. Bu derece derece, herkeste var. Kimileri buna "zekâ" diyor, kimileri "daha şuurlu varlık" diyor.

Onun için her varlık, Sebep-Sonuç Yasası'na göre, geçmişteki tüm hayatlarının bu hayatına yansması, bir kuvvet ortalaması, bileşkesi şeklinde olacaktır. Geçmiş hayatlarımız boyunca geçmişten bugüne getirdiğimiz sınırsız bilgi birikiminin sadece bu yaşamımız için gerekli olanını bu yaşamımıza yansıtarak kullanıyoruz. Sonunda bakarsınız, Mozart diye biri üç yaşında piyano çalmaya başlar. Bu dünyasal bir eğitimle birkaç yılda olacak bir iş değildir. Hafıza hücreleri de başkalarından farklı değildir. Halk bunun için güzel bir deyim bulmuştur: "Âlimden zalim de doğar. Zalimden âlim de..." Halk bunu sağduyusuyla sezinlemiş, bunun hafızayla, kalıtım vs. ile bir ilgisi olmadığını anlamış ve bu şekilde ifade etmiştir.

ARTIK İNANÇLAR TEKÂMÜLÜ HIZLANDIRMIYOR

İnsanların artık inançla yürümeyecekleri bir dönemde bulunuyoruz. Görüyoruz ki inançla yürüdükleri zaman bir takım hatalara düşüyorlar. Çünkü inançla yürünmez, bilgiyle yürünür. Bir şeyi bilmek, anlamak gereklidir. Eğer inanç olarak bir zamanlar bizlere bir şeyler verilmişse, onları şimdi anlama zamanıdır.

Onun için hep tenakuz vardır insanların yaşamlarında. Anlaşılmamıştır. Anlamadığı için de uygulamaya koyamaz. Bizler ancak anladığımız, bildiğimiz şeyleri uygulamaya koyarız.

Sonuç olarak şunu da

belirtmekte yarar var: **İnsanlar anlamadıkları ve bilmedikleri işlerden sorumlu değildir.** Ancak, insanlar anlayıp, bildikleri işlerin tersini yaptıkları zaman sorumlu olurlar. Başka bir ifadeyle, bizim vicdanımız bize her şeyi soracak değildir. Çünkü İsa peygamber demiştir ki, "Ya Rabbi, onlar ne yaptıklarını bilmiyorlar. Sen onları affet." Burada çok büyük bir kanun ifade edilmiştir: Bir eylemde, yapılan bir işte bilmek, anlamak, idrak etmek, kavramak insanı sorumlu yapar. Bunun dışında sorumlu değildir.

Otomatik olanı nasıl sorumlu tutabilirsiniz? Bu nedenle, dünyada yaptığımız birçok işleri anlamadığımızı, bilmediğimiz için, ölüm ötesinde "kabir azabı" fazla sürmez. Aslında bu, pek iyi bir şey değil. Keşke ıstırabımız çok olsa. Çünkü, bu demektir ki, biz birçok şeyleri anlamamışız, bilmişiz, ama gene de yanlış yapmışız. Zararı yok. Anlamışım, bilmişim. Ben bunun acısını çekiyorum. Budalılığımı yüzüme vuruyorlar, bir dahaki sefere daha dikkatli olmam için. "Sen buna müstahaksın. Çünkü biliyordun. Bile bile gittin gene doğru bildiğinin tersini yaptın." Tabii bunu sorun gene kendi vicdanımızdır.

İSTIRAP: BİR TEKÂMÜL ATEŞİ

İstirap çekmek, her bayiğidin harcı değildir. Ama insanlar hep bununla korkutulmuşlardır, o da başka... "Aman, cehennem azabı..." denilmiştir. Cehennem azabından korkulur mu? "Cehennem" denilen o azabı ben kendim

hazırliyorum. Bu benim müca-
delemden doğuyor. Her şeyi
görmek, her şeyi sınamak için
ben savaş veriyorum. Böyle bir
yolda elbetteki hata yapaca-
ğım. Elbetteki ayağıma taş de-
ğecek, diken batacak. Çünkü
sınama-yanılma dünyasıdır.
Hiçbir şey yapmadan, statik
kalıp, oturmak, yosun bağla-
mak, pas tutmak daha mı iyi?
Hata yapıyorsa bir insan, cehit
sarf ediyor demektir. Hayata
karşı büyük bir azimle yürüyor,
kendi yüce şerefine uygun ha-
reket ediyor demektir. Faal in-
sandır o. Faal insanın da za-
man zaman hata yapması do-
ğaldır. Bundan korkmamak ge-
rek. Bilgi uygulandıktan sonra
kazanılır.

KIYAMET DEVRİ

Son derece kültürlü ola-
bilirsiniz. Çok mükemmel an-
siklopedik bilginiz vardır. Ama
bu bilginin uygulamasını yapı-
rak haletini yaşamadıysanız,
onu egonuzu terbiye, başkala-
rına iyi örnek olma yolunda kul-
lanmadıysanız, kafanızda de-
po etmenize ne gerek var? Bil-
gisayara, mikrofilme yükleyin,
istediğiniz zaman basın düğ-
meye geri gelsin, kullanın. Bu
şekilde "entel" olmak, yarı cahil
olmaktan farksızdır. "Yarı ca-
hil", en tehlikeli insan. Ata-
türk'ün en çok korktuğu insan
tipiydi. Cahilden ve bilginden
hiç korkmaz, fakat yarı cahiller
kendisini çok tedirgin ederdi.
İçinde bulunduğumuz "kıya-
met devri"nde artık her şey
söylenmiş, her şeyin örnekleri
verilmiş, fakat zamanımız in-
sanları olan bizler tarafından
yeterince ve gerektiği gibi ya-

Beverly Hills'de RUHSAL SERÜVEN

* James Crenshaw *

Eski bir evde, taşındığımız ilk günden itibaren, gürültücü hortlak tezahürleri, birtakım formasyonlar ve nereden geldiği belli olmayan seslerle beraber, insanı ürperten olaylar dizisi bir çığ gibi başladı...

Geçen Sayıdan Devam

duydunuz." Dışarı çıktıklarında koridor da kırmızı parlak bir ışık gördüklerini ve etrafı gittikçe kırmızılaşan bir hale ile çevrili bir yüzün, ürkütücü bir şekilde kendilerine baktıklarını söylediler.

Chris, bir haftadan fazla bir zaman onların odasına girmedi.

Kızlar hemen birbirinden ayrıldı ve böylece birbirleriyle konuşabilmeleri engellenmiş oldu. Aynı ayrı her birine kâğıt kalem verilerek gördüklerini çizmeleri istendi. Çizdikleri şeyler birbirinden farklıydı.

Birisi, bu olup bitenleri, ancak bir medyomun açıklayabileceğini söyledi. Bağlantı kurduğumuz bir medyom, bize, hayaletin bu evde yaşamış bir kadın olduğunu söyledi. Halen buradaydı ve çocuklardan nefret ediyordu. Medyomun, konusunda otorite olmasına rağmen, ben durumun böyle olduğundan emin değildim. Beverly Hills'de oturduğumuz süre içinde pek çok "gürültücü hortlak" olayları meydana geldi.

GEZEN BİLEZİK

1 984 yılı sonlarına doğru meydana gelen bir olay, mükemmel bir tecrübeydi. Gezen bileziğin hikâ-

yesi. Bu olayın içinde Chris ve Ronnie vardı.

Ben yatak odasında yatma hazırlıkları yaparken, Chris odanın ortasında durmuş, telefonda arkadaşlarıyla konuşuyordu. Oğlum Ronnie içeriye geldi. O sırada kolumda bakır bir bilezik vardı. "Anne, bu bilezikten hoşlanmıyorum, lütfen onu çıkar." dedi. Ben de onu çıkarak şifoniyerin üzerine koydum.

Daha sonra Ronnie ayrıldı ve diğer odaya yürüdü. Chris konuşmasına devam ediyordu.

Chris, bir dakika içinde hızla içeriye girerek, ısrarla: "Biraz önce odamda mıydın? Odanın neresindeydin?" gibi, heyecanla sorular sormaya başladı. Titrek bir şekilde konuşmasını sürdürerek, "Senin şifoniyerin üzerine bıraktığın bilezik, aniden yukarı kalkarak karşı duvara doğru uçtu. Fakat, sanki acelesi yokmuş gibi, görünmeyen birisi onu almış da, yavaş yavaş bir yere götürüyordu." Daha sonra şöyle devam etti; "Karşı duvara gidip havada dolanarak döndü ve sağ tarafımda asılı bir vaziyette durdu."

Odadan içeriye girdiğimde, bilezik döşemenin üzerinde durmaktaydı. Aldım ve elimde tuttum. Ne beklediğimi bilmiyordum fakat, olağandışı bir şey

hissetmedim.

Ronnie eve geldiğinde Chris ve ben konuşmaktaydık. Biz henüz ona bir şey söylemeden ileriye doğru fırlatarak, "Burada ne oldu? Bu oda çok soğuk, ben bu odadan çıkıyorum." diyerek çekilip gitti. Gelmesiyle gitmesi bir olmuştü.

Bilezik olayını Ronnie'ye anlattığımda, umursamaz bir şekilde omuz silkti.

SESLER NEREDEN GELİYORDU?

Ara sıra, akşam üstü sessizliğinde, ayak sesleri ve aynı derecede gizemli başka sesler de duyduk. Bunlardan sonuncusuna "havadaki sesler" ismini taktım. Chris ve ben, 1982 Sonbaharı'nda bir gün, Beverly Hills'deki Hamburger Hamlet Restaurant'da oturuyor ve onun okul etkinlikleri hakkında konuşuyorduk. Aniden ellerini kulaklarına dayayarak; "Bana bağırmaya hakkın yok!.. Anne." diyerek beni protesto etti. Bir an irkildim ve "Bağırmak mı, niçin bağırayım?" dedim. Fakat o, "Sen gerçekten yüksek sesle 'Chris' dedin." diye ısrar etti. Ben ise; Hiç kimse senin adını bağırarak çağırmadı." diye cevapladım onu. "Pekâlâ anne, ama ben, adımlı bağırarak çağıran bir bayan sesi duydum. Eğer o, sen değilsen kimdi?" dedi. Bu soruyu ne o, ne de ben cevaplayabildik.

Buna benzer olaylar daha sonra da devam etti. Evde ayrı ayrı odalar dayken o, "Ne!" diye yüksek sesle bağıır ve ben onu her zaman "Sana bir şey söylemedim." diye cevapladım.

Bir sabah yatarken, birisinin benim adımlı seslenmesiyle kalktım. Ve "Kim o!" diye cevap verdim. Ses cevapladı: "Pearl Morton." Bir an şaşkına döndüm ve inanmaz bir ifadeyle tekrar sordum "Kim?" Ses "Büyükannen Morton." dedi.

Şaşkınlık içindeydim.

Kız kardeşim ve ben onu, en çok sevdiğimiz, "Morton" ismiyle çağırırdık. Hiç bir zaman onun birinci ismini kullanmamıştık. Anneme telefon ederek, büyükannemin sevdiğimiz diğer ismini sordum. Annem "Morton" diye cevapladı hemen. Fakat bir daha o sesi hiç duymadım.

DAVETSİZ MİSAFİRLER

Beverly Hills'de otururken, birbirine benzer iki tecrübemiz daha oldu. Birincisi, 1982 yılında Hintli bir hayaletin silüetini gördüğüm olay, ikincisi ise, beni öncekinden daha fazla tedirgin eden olaylardı. Meydana gelen bu olaylar, kendi gerçekliğini ispatlamış oldu. Gördüğüm silüet bir askerî üniforma giymişti. Yüzü öfkeliydi ve tehditkâr bir tavır içerisindeydi. Görüntülerin ikisi de, su götürmez bir şekilde gerçekleşti. Gece yarısıydı, bir şey beni kaldırdı, fakat beni uyandıran şey her hangi bir ses değildi. Ancak, bir his diyebilirim. O varlığı çağırabileceğimi düşünüyordum. Dirseğimin üzerinde yükselerek kapıya doğru baktım, dijital saatim 01:31'i gösteriyordu.

Başımı bir hisle aniden çevirdim ve yatağımın yanı başında ayakta duran uzun boylu bir adam gördüm. Davetsiz bir misafir olduğunu düşünerek, doğal olarak büyük bir korkuya kapıldım. Hiç hareket etmiyor, fakat göz ucuyla dikkatle izliyordum. Onun yabancı birisi olduğunu anladım, çünkü karanlıktaki üzgün yüzünü açıkça görmeye başlamıştım. Yarı kapalı gözlerle bana bakıyordu. Yaşlı yüzüne baktığım zaman ellerini oğuştur-maktaydı. Yaklaşık yetmiş yaşında gösteriyordu. Zararlı olmadığını hissetmiştim. Kırışmış saçları omuzlarından aşağı sarkıyordu ve yüzü ise bronz renkteydi.

Beş-altı dakika boyunca, ona dikkatle bakmaya devam ettim. Beni bu kadar etkilediğine göre, alelâde bir adam olamayacağına karar verdim. Bir Hintli idi, fakat Hintli gibi giyinmemişti. Sık sık arkadaşlık ettiğimiz Amerikan Hintlilerine benziyordu. Ayağında, dizlerine kadar gelen deri çizmeler vardı. Giysilerinin tümü beyazdı. Pantolonunun paçalarını çizmelerinin içine sokmuş, ayrıca alnına beyaz bir bant takmıştı. Uzun tunik şeklinde, dalgalı kollu ve boyun çevresi dar bir gömlek giymiş, boynuna beyaz olmayan bir şey takmıştı. Nedense kuyumculukla ilgilili olabileceğini düşünmüştüm. Ben ise halen çok sessizdim, çünkü bana vurabilir veya kaçırabilir korkusu içindeydim. Fakat o, ayakta durmuş bana bakıyordu. Görünüşü ise çok katıydı. Daha sonra onun, giderek gücünü kaybedip, yavaş yavaş şeffaflaşarak koridorda kaybolduğunu gördüm.

Yatağın içinde yatmaya devam ettim, zira orada hâlâ ayakta duruyor ve ben onu göremiyor olabilirdim. Ben bir oyuncuydum. Ertesi gün ise, başımdan geçen Hintli olayının skecini oynadım. Daha sonra Beverly Hills'in kütüphanesine giderek, benim Hintli hakkında bir şeyler öğrenmek için araştırmaya yapmaya karar verdim. Bir resim bulabilmek amacıyla kitapları karıştırdım. Bir resim bulmuştum. Fakat bu resimdeki elbiseler bir Novajoya ait olmasına rağmen, çizmeler hariç, Hintli'nin elbiselerinin aynıydı. Bu tür çizmeleri, acaba bir aşiret ya da bir kabile mi kullanıyordu? Bunu hiç öğrenemedim. Beverly Hills'den taşındıktan sonra bütün bunlar yok oldu. Bu arada oynadığım skecin akıbetini de bilmiyorum.

Daha sonra karşılaştığım ise pek dosta benzemiyordu. O gece, bizimle kalmakta olan şüpheli arkadaşımıza mu-

sallat oldu. Bu sefer uyanık davranıyor, arkadaşımı ara sıra kontrol etmeye gidiyordum. Çünkü, bazı nedenlerden kaygılıydım ve düşüncelerim beni haklı çıkardı. Arkadaşımın başında dikilen bu üniformalı adam, bu sefer sanki davetsiz misafir değilmiş gibi geldi. Fakat, hiç de diğeri gibi dostane bir görüntü sergilemiyordu.

Yaklaşık beş-altı ay sonra tekrar görebilmişim onu. Bu seferki olay pek uzun sürmedi. Kısa bir sürede Nazi üniforması içindeki figürü fark ettim. Adam çok uzun boylu değildi, fakat disiplinli bir şekilde, büyük bir dikkatle ayakta duruyordu. Sanki çok hiddetlenmiş gibi, arkamda uyumakta olan arkadaşımı işaret ediyordu. Arkadaşım Museviydi, fakat boynuna David'in amblemi olan kolyeyi takmıştı. Üniformalı Nazi, onun boynundaki kolyeyi işaret ediyordu. Hareket etmek istediğim hâlde kımıldayamıyordum. Korkudan donakalmışım. Bereket versin ki, hemen gitmişti. Diğeri gibi tedricen kaybolmamış, aniden yok olmuştu.

Uzun bir süre tetikte yatarak sakinleşmeye çalıştım. Bu arada başımdan geçen bu olayı, arkadaşıma anlatıp anlatmamakta bir türlü karar veremiyordum. Sabahleyin, hayaletle onun hakkındaki konuşmalarımızı hatırlayarak, olup biten her şeyi bütün detayları ile birlikte ona anlattım. Fakat o, etkilenmemişti bile. "O tehditkâr asker eğer beni istiyorsa bırak onu geri gelsin ve beni alsın." dedi.

Bu tür konuşmasını hiç de doğru bulmamıştım ve üstelik hiç de komik değildi. "Senin yerinde olsaydım, böyle konuşmazdım" diyebilirdim sadece. Ve "Keşke benim gördüklerimi görseydi." diye de düşünmedim hiç.

(FATE'den Çeviren: Mehmet ÖNCÜ)

FAL VE FALCILIK

Geleceği hep merak ederiz. Zihnimiz, büyük soru işaretleri ile doludur. Bu suallerin cevabı bizim için sırdır. Geleceğin sırlarını öğrenmek âdeta bir düştür. Gelecektekenden haber veren kişiler vardır. Bunlara halk arasında falcı, kâhin ya da astroloji ile uğraşanlar denilmektedir.

Bu konuya aşırı bir ilgi vardır. Herkes yaşamı içinde bir veya birkaç kez fal baktırılmıştır. Bunun arkasında iki büyük sebep vardır: Kişi geleceği bu şekilde öğrenerek daha sonra karşılaşılabilecek problemlerden kaçmak ister. Bir başka sebep, maddî kazançlar elde etmek için kolay bir yol aramaktır.

Fal ve falcılık, çok uzun bir geçmişe sahiptir. Fakat günümüzde toplantılarda zamanı değerlendirmek için yapılan bir oyun niteliğindedir. Ancak, bir falcının fincanın dibinde kalmış telvenin şeklini yorumlaması bir kehanet yöntemidir. Falcı telveye bakarak çeşitli resimler görür. Bazen vasıta olarak küre ya da siyah ayna da kullanılmaktadır. Bu cisimlerin üzerinde zihin yoğunlaşması ve görülen şekillerin yorumlanması söz konusudur. Örnek verelim: "Rusya'daki Ukrayna'nın merkezi olan Kiev'de yaşayan ve etrafındakiler tarafından büyücü olarak tanınan, Zima adlı bir falcı bulunmaktadır. Fala baktığı sırada elindeki, eski dinlerden kalma bir maskota bakarak trans hâline geçmektedir.

6 Temmuz 1968 günü baktığı fal sırasında şunları söylemiştir:

"Çin, Amerika ile dost olmak istemektedir. Rusya ve Çin daha çok yayılacaklar. Rusya ve Amerika bir gün dost olacaklar. Rusya üzerinde bazı zorluklar geliyor. 15 yıl kadar sürebilir. Ondan sonra birçok yeni fikirler konuşulur olacak. Bundan 15-20 yıl sonra parapsikoloji çok önem kazanacak. Bu alanda çalışan birçok kimsenin o zaman itibarı artacak." (42)

(42) Sovyet Rusya'da Olağanüstü Araştırmalar - 1973 çeviri: Ergün Arıkdal - Selman Gerçeksever. Sayfa: 205-207

Önseziler birçok kişinin zaman zaman hissettiği duygulardır. Çoğunlukla gerçekleşirler. Bu önseziler simgesel oldukları gibi aynen de yaşanabilen duygulardır.

Kehanetler akılsal ve sezgisel olmak üzere iki kısma ayrılır. Akılsal olanlar: Astroloji, el çizgileri, yazı ve insan simasını incelemelerdir. Sezgisel olanlar: Psikometri, radyestezi, remil (sayılar) yoluyla olmaktadır.

Yaygın olarak el falına bakılır, çizgiler incelenir. Bunu yapmak için sağ el kullanılır. Sol elde ise kişinin doğuştan karakteri ile ilgili çizgiler vardır. Sağ eldeki çizgilerin değiştiğine ve bazen kaybolduğuna inanılır. Bunun sebebi olarak da, sağ eldeki çizgilerin şimdiye kadar yaptıklarımızı gösteriyor ve bundan sonra göstermeyecek olmasıdır.

Bilindiği gibi astroloji, yıldızların ve göklerdeki cisimlerin hareketleri ve insanlar üzerindeki etkilerini inceleyen bir bilimdir. Kehanet sahibi olan kişiler bu etkileri dikkate alırlar. Örnek olarak, yıldız falcılarını verebiliriz. Bu kişiler astrolojik etkilerden yararlanırlar. Dikkate aldıkları pek çok detay vardır. Kişinin doğum yeri, tarihi, doğum saati ve dakikası dahi önemlidir.

Doğu geleneklerine baktığımızda daha farklı bir uygulama görüyoruz. Çin falı ile insan kişiliği ve geleceği araştırılıyor. Batıdaki yıldız falı on iki burca ayrılarak Güneş'e göre saptanmıştır. Halbuki Çinliler, Güneş'e göre belirlemezler. Bir burç, bir ay değil bir yıllık bir süreyi kapsar. Ve Ay'a önem verirler. Ay'ın durumunun kişiliği ve geleceği etkilediğini söylemektedirler. Yılın ilk gününde iyi şeyler yapmanın bütün yılın iyi geçmesine yardımcı olacağına inanırlar.

Değişik zamanlarda ortaya çıkan bu inançlar günümüze kadar uzanmıştır.

Dünyanın muhtelif yerlerinde gelecekle ilgili haberler veren medyumlar olmuştur. Geçmişin, hâlin ve geleceğin bilinmesi doğal bir hadise olup, bizi şaşırtmamalıdır. Ruh ve beden ilişkisi gevşer ve bu sırada zaman-me-

kân sınırlarının dışına çıkılarak bilgiler alınır. Herkes bunu gerçekleştiremez. Bu tip kişilerin hassas süjeler olmaları gerekir.

Tarihin akışı içinde çok iyi bilinen iki kişi vardır. Bu kişilerin gelecek hakkında söyledikleri aynen gerçekleşmiştir. Bunlardan biri "Muhiddin-i Arabi", diğeri "Nostradamus" olarak hatırlanır. Muhiddin-i Arabi'nin "Şecerei Numaniye"sinin, "Efrani" tarafından tercüme olunmuş bir nüshası Edirne Kütüphanesi'nde bulunmaktadır. Bu kitapta Osmanlı Hükümeti'nin şekli ve kuruluş tarihi, Sultan Murat'ın 41 günde Bağdat'ı fethedeceği tarihi de gösterilmek suretiyle kaydolunmuş, Abdülaziz'in makasla öldürüleceği, Doğu Asya'da karışıklıklar olacağı bildirilmiştir. Bunlar tamamıyla olmuş olaylardır.

Nostradamus ise bir Fransız olup 1503-1566 yıllarında yaşamıştır. Gelecekteki büyük hadiselerle ait kehanetlerini dörtlükler şeklinde aktarmış ve bunları yüzerlik gruplar hâlinde toplamıştır. 1555'de, 700 dörtlükten oluşmuş ilk eseri yayımlandı. Üçüncü Han-ri'nin ölümü ve bu ölümün Nostradamus'un daha evvel bildirmiş olduğu gibi "basit bir düello sonucu" gerçekleşmesi dikkat çekmiştir.

Fal, tarihin pek çok devresinde ilgi toplamıştır. Eski Yunan'da fala "Mantia", Romalılar'da "Oraculum" derlerdi.

Osmanlı İmparatorluğu zamanında da faldan yararlanılmıştır. İdari bölümler içinde bir "müneccimbaşılık" bulunmaktaydı.

Fahn bir çeşidi de "Remil"dir. Bir örnek verelim: 16. asır ortalarında yaşamış olan Remmal Ahmet Çelebi ismindeki remilcinin Sultan 4. Murat'la geçen hadisesi meşhurdur.

"Kıyafetini değiştirerek İstanbul içinde sık sık dolaşan 4. Murat bir gün esnaf kılığında Üsküdar'dan kayığa biner. Ahmet Çelebi de kayıktadır. Dereden tepeden konuşurlarken hükümdar:

- *Nedir şu Sultan Murat'tan çektiğimiz, keyf namına bir tütünümüz vardı, onu da yasa etti.*

Dedikten sonra kuşağından bir çubuk çıkarıp doldurmuş. Kayıkçı ile Ahmet Çelebi'ye:

- *Yoldaş, sen mert bir adama benziyor-*

sun; baba, sen de mazlum bir adamsın. Ne olursa olsun, ben birkaç nefes çekiyorum, de-yip çubuğunu ateşlemiş. Ahmet Çelebi:

- *Oğul şu çubuğu uzat da bir nefes de ben çekeyim. Kayıkçı da:*

- *Beyim beni de unutmayın, demişler. Ahmet Çelebi:*

- *Oğul senin işin gücün nedir? diye sormuş. Murat da:*

- *Eskiciyim, ya sen ne iş görürsün? demiş. Çelebi:*

- *Remmalim, demiş ve şöylece konuşulmuş:*

- *Öyle ise bir remil at bakalım, Sultan Murat şu anda nerededir?*

İhtiyar remmal bir kâğıt parçası üzerinde birtakım hesaplar yaparak:

- *Deniz üstünde görünüyor, demiş.*

- *Hele bir remil daha at bakalım, yankılarda mı, uzakta mı?*

Ahmet Çelebi yeni birtakım hesaplar-
dan sonra gözlerini korku ile açmış:

- *Oğul demiş... Sultan Murat bizim yanımızda. Ben Remmal Ahmet olduğuma göre devletlü hünkâr ya sensin, ya da şu kayıkçı demiş. Bunun üzerine Murat kolunu sıyrarak hükümdarlık nişanı olan pazubendi göstermiş ve:*

- *Ey Remmal Çelebi, demiş. Bir remil daha atıp benim şehre hangi kapıdan gireceğimi bulabilirsen kellenizi kurtarırınız...*

İhtiyar remmal de:

- *Başüstüne hünkârım. Amma benim de bir şartım var demiş.*

- *Şartın nedir ki?*

- *Bir remil atıp hangi kapıdan gireceğini öğreneceğim. Fakat sana söylemeyip şu kâğıda yazacağım, sen şehre girinceye kadar kâğıdı okumayacaksın... Eğer remilde isabet yoksa boynumuz kıldan incedir...*

Murat gülmüş:

- *Kabul ettim, demiş. Ahmet Çelebi de hesaplarını yaparak, bir kâğıt parçasına birkaç yazı yazıp katlamış ve padişaha sunmuş. Padişah da kayıkçıya:*

- *Çek bakalım Lânga sahiline.*

Kayık oraya yanaştıktan sonra derhal Lânga kulluğuna haber salarak ustalar ve ır-gatlar getirtmiş. Birkaç saat içinde yeni bir

kapı açılmış ve şehre buradan girdikten sonra Ahmet Çelebi'nin kâğıdını açmış ve hayretinden dona kalmış. Kâğıtta "Padişahım yeni kapın mübarek olsun" yazılı imiş. Bunun üzerine Murat, remmal ile kayıkçıyı affetmiş ve o şiddetli tütün yasağında. Tütün içip de canını kurtaran da yalnız bu iki kişi imiş." (39)

Bütün bu olaylara baktığımız zaman gerçekliğini görüyoruz. Ama hangi tür fal ya da kehanet olursa olsun, bizi şaşırtmamalıdır. Her fal bakan kişinin söylediklerinin doğru olduğunu kabul etmek hatadır. Şu soruyu da sorabiliriz: Birçok şey bilindiği hâlde neden değiştirilemiyor? Önemli olan olaylara müdahale etmek değildir. Olayların oluş mekanizmasını bilmiyoruz. Hangi sebeplere bağlı

olarak geliştiğini fark edemiyoruz. Görmemiz gereken; sadece tad alan, işiten, (gözleri bozuksa) belli ölçüler içinde gören varlıklar olmadığımızdır. İnsan beş duyuyu sınırlı değildir.

Sahip olduğu yeteneklerini insanlığın yararına olmak üzere kullanmak sorumluluğundadır.

Faydalanılan Kaynaklar:

Altıncı Duyu, Duyuötesi Algı..... B.Ward
M. Ter. Sözlüğü..... E.Arıkdal
Ruhî Olaylar..... S.Onbulak

4.Say. (39) İstanbul Ansiklopedisi - Reşat Ekrem Koçu.

HEPİMİZİN ORTAK AMACI BİRE HİZMETTİR Baştarafı S. 22'de

lar. İlâhî kudretin ışığı, yüreğimizde yanmaya başladıktan sonra ayağımıza bağ olan, bizi durduran, engellenen bağımlılıklardan da kurtulabilir, hiçbir şeye bağlanmadan şimdiyi yaşamaya başlayabiliriz ki bu tür farkındalık hâli, insan onuruna ve gücüne yakışan en verimli hâldir.

Geçmiş, gelecek ve şimdinin endişesini taşımadan, hem içimizdeki ışığı ortaya çıkarmak için çalışmak

hem de çevremizde olup bitene tam hakkını vererek yaşamak çok güzel olmalı. Böylesine derin bir sezgi ve doğru uygulama; bizleri ölüm-doğum çemberinin, yanılıgılar ve illüzyonlar âleminin dışına taşırır.

İşte Yeni Çağ insanının bir başka tanımı... Yeni Çağ insanı sezgi, ruhsal şuur, kozmik iletişim, doğru uygulama, tam algılama kavramlarını yakından tanıyacak ve uygulama alanları

bulacak.

Ruhsal dünyayla mad-desel dünya arasındaki denge ancak böyle kurulabilir. Denge özgürlük demektir.

Hem dünyasal şartların tam hakkını veren, hem de ruhsal şuurulluğu olan bir varlık özgürdür. Çünkü kendi içindeki Evrensel Tanrı Enerjisini ya da Tanrı Kudretini tanımaya ve kullanmaya başlamıştır.

KONFERANSLARIMIZ

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

2 KASIM	Ruhsal Söyleşiler	Ergün ARIKDAL
9 KASIM	Ortak Alanlar Kurulmasında Sevginin Rolü	Asım UYSAL-Hülya UZUNER
16 KASIM	Mitolojide Tanrılar	Ergün CANDAN-Neslihan PARLAK
23 KASIM	Vazife Hakkı: Fedakârlık	Aznif ATASEV-Selman GERÇEKSEVER
30 KASIM	Bireysellik ve Bütünsellik	Nurettin ERSOY-Mete ÇİLEKÂR

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmazi, Zarfı Apt. No:4 D:8 Beyoğlu / İST. Tel: 243 18 14

KADIKÖY BELEDİYESİ KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ

20 KASIM Ruhsal İletişim ve Tebliğler ..... Hüriyet KALALI-Neslihan ALANTAR

Yer: Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL

Saat: 19.00-21.00

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Varoluşun Temelinde Mevcut Birliği, Bütünlüğü, Bağlılığı ve İç İççe
Düzenleri Keşfeden Bilimadamlarının Sayısı Artıyor. Bunlardan
Biri de Ekim 1992'de Ölen David BOHM'dur.

VARLIKSAL BİRLİK ve EVRENİN SAKLI DÜZENİ

* David PRATT *

David Bohm'un 27 Ekim 1992'de ölümü, sadece fizik camiası için değil, modern bilimin felsefi imalarıyla ilgilenen kişiler için de büyük bir kayıptır. David Bohm kendi neslinin en seçkin teorik fizikçilerinden biri ve bilimsel gelenekçiliğin korkusuz bir şövalyesiydi. İlgili alanları fiziği aşıyor ve biyoloji, psikoloji, felsefe, din, sanat ve toplumun geleceği gibi konuları da kucaklıyordu. Onun pek çok farklı konuya yenilikçi yaklaşımının altında, görülebilir ve duyularla anlaşılabilir dünyanın ötesinde bölünmez bir bütünlüğe ait derin, saklı bir düzen bulunduğu temel fikri yatıyordu.

David Bohm 1917'de Wilkes-Barre'de (Pennsylvania) doğdu. Çocukluğundan beri bilimle ilgileniyordu. Çok genç yaşta taşmayan bir çaydanlık icat etti. Başarılı bir işadami olan babası, bu fikirden para kazanma yolunda yararlanması için onu sıkıştırdı. Ama ilk adımın piyasasının talebini saptamak için kapı kapı dolaşmak olduğunu öğrenince, iş dünyasına olan ilgisi söndü ve bunun yerine bir teorik fizikçi olmaya karar verdi.

1930'larda Pennsylvania Devlet Koleji'ne girdi ve orada, kuantum fiziğine, yani atomaltı âlemin fiziğine derin bir ilgi duydu. Mezun olduktan sonra Berkeley'deki California Üniversitesi'ne girdi. 1943'te doktorasını yaptıktan sonra Lawrence Radyasyon Laboratuvarı'nda plazmalar (plazma, yüksek yoğunlukta elektron ve pozitif iyon ihtiva eden bir gazdır) üzerinde çalışmaya başladı ve bu konu ilerde onun temel uğraş alanı hâline gelecekti. **Bohm, bir kez bir plazma içinde bulunan elektronların birey gibi davranmayı bıraktıklarını ve de daha büyük ve birbirine bağlı bir bütünün parçasıymış gibi davrandıklarını görünce çok şaşırıldı.** Sonraları elektron denizinin bir anlamda

canlı olduğu izlenimini sık sık aldığını belirtmiştir.

Bohm 1947'de Princeton Üniversitesi'nde yardımcı profesörlük görevine geldi ve orada metallerdeki elektronlar konusundaki araştırmalarını genişletti. Bir kez daha gördü ki, **tek tek elektronların görünürdeki rastgele hareketleri, yüksek seviyede organize, kapsamlı sonuçlar meydana getirmekteydi.** Bohm'un bu alandaki yenilikçi çalışması, ona teorik fizikçi olarak ün kazandırdı.

Bohm 1951'de **Kuantum Teorisi** adlı klâsik bir ders kitabı yazdı; bu kitapta kuantum fiziğinin gelenekçi, Kopenhag yorumuna ait net bir açıklama sundu. Kopenhag yorumu 1920'lerde Niels Bohr ve Werner Heisenberg tarafından formüle edilmiştir ve bugün dahi büyük ölçüde geçerlidir. Ancak kitabın yayınlanmasından önce bile, Bohm geleneksel yaklaşımın dayandığı temeller konusunda kuşku duymaya başlamıştı. Atomaltı parçacıkların nesnel mevcudiyetinin olmadığını ve bunların ancak fizikçiler gözlemlemeye ve ölçmeye çalıştıklarında bazı nitelikler kazandığını kabullenmede güçlük çekiyordu. Ayrıca kuantum dünyasının mutlak bir indeterminizm (belirsizlik) ve rastgelelikle nitelendirilmesine ve şeylerin nedensiz vuku bulduğuna inanmakta güçlük çekiyordu. Atomaltı dünyanın görünürdeki bu rastgele ve çılgın doğasının ardında derin sebepler olabileceği konusunda kuşku duymaya başladı.

Bohm ders kitabının birer kopyasını Bohr ve Einstein'e gönderdi. Bohr yanıt vermedi, ama Einstein ona telefon ederek konuyu kendisiyle tartışmak istediğini söyledi. Altı ay süreli harareti bir müzakereye dönüşecek olan görüşmelerin ilkinde, Einstein heyecanla kuantum teorisinin bu kadar net bir şekilde sunulduğunu hiç görmediğini söyle-

Devamı S. 41'de

di ve Bohm geleneksel yaklaşımdan ne kadar tatmin olmuyorsa, kendisinin de o derecede tatmin olmadığını kabul etti. Kuantum teorisinin, fenomenleri önceden bildirme yeteneğine ikisi de hayrandı, ama bu teorisinin eksiksiz olduğunu ve kuantum dünyasında olup bitenler konusunda daha net bir anlayışa ulaşmanın imkânsız olduğunu kabul etmiyorlardı.

Kuantum Teorisi'ni yazdığı sırada McCarthyizm ile fikir ayrılığına düştü. Meslektaş ve dostları aleyhine tanıklık yapmak üzere Amerikan İdealine Uymayan Faaliyetler Komitesi'nin huzuruna çıkmaya davet edildi. Bir ilke adamı olarak bunu reddetti. Sonuçta, Princeton'daki anlaşması bittiğinde ABD'de iş bulamadı. Önce Brezilya'ya, sonra İsrail'e ve sonunda, 1957'de İngiltere'ye taşındı. İngiltere'de önce Bristol Üniversitesi'nde çalıştı, daha sonra Birkbeck Koleji'ne (Londra Üniversitesi) geçerek teorik fizik profesörlüğü yaptı ve 1987'de oradan emekli oldu. Bohm her şeyin ötesinde iki radikal bilimsel teoriyle hatırlanacaktır: Kuantum fiziğinin nedensel yorumu ve de saklı düzen ve bölünmez bütünlük teorisi.

Einstein'la müzakerelerinden sonra Bohm iki makale yayınladı. Bu makalelerde işlediği konuya daha sonra "kuantum teorisinin nedensel yorumu" adı verildi. Bohm bu yorumu ile ilgili şunları söylemiştir: "Bu, temelde yatan daha süptil realite seviyelerinin işleyişi hakkında bir kapı açmaktadır." Fikirlerini geliştirmeyi hayatının sonuna kadar sürdürdü. Onun görüşüne göre, örneğin elektron gibi atomaltı parçacıklar basit, yapısı olmayan parçacıklar olmayıp, çok kompleks, dinamik varlıklardır. Bohm, atomaltı parçacıkların hareketinin temel olarak belirsiz olduğu görüşünü reddetmektedir. Ona göre bu parçacıklar çok hassas bir yol izlemektedir, ama bu sadece geleneksel fizik kuvvetlerle değil, **kuantum potansiyeli** dediği daha süptil bir kuvvet tarafından da belirlenmektedir. Kuantum potansiyeli tüm çevre hakkında "aktif enfomasyon" sağlamak suretiyle parçacıkların hareketini yönlendirmektedir. Bohm, radar sinyalleriyle yönlendirilen gemi benzetmesi yapmaktadır: Radar, tüm çevre hakkında enfomasyon taşımakta ve motorların çok daha büyük, ama şekilsiz gücü tarafından meydana getirilen gemi hareketine şekil vererek gemiyi yönlendirmektedir.

Kuantum potansiyeli tüm uzayı kaplar ve kuantum sistemleri arasında doğrudan bağlantı sağlar. 1959'da Bohm ve genç bir araştırma öğrencisi olan Yakir Aharonov, kuantum bağlılığına

DAVID BOHM
(1917 - 1992)

ilişkin önemli bir örnek keşfettiler. Belli şartlar altında elektronların civardaki bir manyetik alanın varlığını "hissettiklerini" buldular. Elektronlar alan kuvvetinin sıfır olduğu uzay bölgelerine hareket etseler bile sonuç aynıydı. Bu fenomen şimdi Aharonov-Bohm (AB) etkisi olarak bilinmektedir. Bu keşif ilk duyurulduğunda pek çok fizikçi inanamayarak tepki gösterdi. Söz konusu etki pek çok deneyle doğrulanmasına rağmen, bugün bile arasına bunun mevcut olmadığını tartışan makalelere rastlanmaktadır.

1982'de Paris'te fizikçi Alain Aspect'in yönettiği bir araştırma grubu, kuantum bağlılığını kontrol etmek üzere fevkalâde bir deney yaptı. Deney konusunun fikri ("EPR paradoksu" olarak bilinir), 1935'te Albert Einstein, Boris Podolsky ve Nathan Rosen tarafından ileri sürülmüştür; ama teorik yapısı, sonradan büyük ölçüde Bohm ve Cenevre yakınlarındaki bir fizik araştırma merkezi CERN'den John Bell (Bohm'un harareti destekleyicilerinden biridir) tarafından kurulmuştur. **Deney sonuçları, birbirinden uzakta bulunan atomaltı parçacıkların ışık hızında ya da daha yavaş hızla hareket eden fizik sinyallerin aktarımıyla açıklanamayacak şekillerde birbirleriyle haberleştiklerini açıkça göstermekteydi.** Bohm dahil, pek çok fizikçi bu "mekâni olma-

yan" bağlantıları mutlak şekilde anı kabul etmektedir. Başka bir görüşe göre ise burada ışıktan daha hızlı hareket eden daha süptil, fiziksel olmayan enerjiler söz konusudur. Ancak bu görüşün çok az taraftarı vardır, çünkü pek çok fizikçi hâlâ hiçbir şeyin ışık hızını aşamayacağına inanmaktadır.

Bohm'un, ortak anlayışa karşı bu güçlü başkaldırışını iyi niyetle karşılamayan diğer fizikçiler, kuantum teorisinin nedensel yorumuna ilgisizlik ya da düşmanlık gösterdiler. Bununla beraber son yıllarda teori, giderek "saygınlık" kazanmaktadır. Bohm'un yaklaşımı farklı yönlerden geliştirilmeye müsaittir. Örneğin Jean-Paul Vigié ve Fransa'daki Henri Poincaré Enstitüsü'ndeki diğer birçoğu dahil, birçok fizikçi kuantum potansiyelini, temeli teşkil eden eterdeki dalgalanmalar olarak açıklamaktadır.

Bohm, 1960'larda düzen fikriyle yakından ilgilenmeye başladı. Bir gün televizyon izlerken, gördüğü bir düzenek, derhal imajinasyonunu harekete geçirdi. Bu düzenek eş eksenli iki cam silindirden ibaretti ve bunların arası oldukça kıvamlı bir sıvı olan gliserinle doldurulmuştu. Gliserine bir damla mürekkep damlatıldığında ve dış silindir döndürüldüğünde, damla, çizgi çizgi uzamakta ve sonunda iyice inceliş gözden kaybolmakta, mürekkep parçacıkları da gliserin tarafından sarılmaktaydı. Ama silindir daha sonra zıt yöne doğru döndürüldüğünde, ipliksi şekil yeniden gözükmekte ve damlacık tekrar eski hâlini almaktaydı; sarılı olan damlacık yeniden açığa çıkıyordu. Bohm şunu anladı: Mürekkep gliserine nüfuz ettiğinde, bu bir "düzensizlik" hâlini ifade etmiyordu; bu, saklı ya da tezahür etmemiş bir düzendi.

Bohm'un görüşüne göre, çevremizdeki görülür ya da aşikâr âlemde ayrı ayrı bulunan tüm nesnelere, varlıklara, yapılar ve olaylara; parçalanamayan bir bütünlüğe ait daha derin, saklı bir düzenden hasil olan, izafi olarak otonom, kararlı ve geçici olan alt-bütünlüklerdir. Bohm bu konuyla ilgili olarak akan ırmak benzetmesi yapmaktadır:

Bu ırmakta, kişi, durmadan değişen girdaplar, dalgacıklar, dalgalar, sıçrayan sular vb. görebilir; ancak açıktır ki, bunların bağımsız bir mevcudiyetleri yoktur. Bunlar akış hareketinden dolayı ortaya çıkmışlardır; tüm akış süreci içerisinde doğarlar ve kaybolurlar. Üretilmiş formlarla meydana gelen böylesi geçici oluşumlar, en üstün cevher olarak mutlak bağımsız bir mevcudiyeti de-

ğil, sadece nispi bir bağımsızlık ya da davranış otonomisi arz ederler.

Her şeyi "**Akış Hareketi İçindeki Bölünmez Bütünlüğün**" bir parçası olarak görmeyi öğrenmeliyiz.

Saklı düzeni anlatmak için Bohm'un yaptığı başka bir benzetme hologramla ilgilidir. Bir hologram meydana getirmek için bir lazer ışığı ikiye ayrılır, biri objeden yansıtılarak fotoğraf plâkasına düşürülür ve orada ikinci ışınla girişim yapar. Fotoğraf plâkası üzerine kaydedilen karmaşık girişim girdaplarından oluşan şekil, çıplak gözle bakıldığında anlamsız ve düzensiz görünür. Ama gliserine karışan mürekkep damlası gibi, bu şekil de saklı ya da örtülü bir düzene sahiptir, çünkü lazerle aydınlatıldığında orijinal objenin, herhangi bir açıdan görülebilen üç boyutlu bir imajını vermektedir. Hologramın ilginç bir özelliği, holografik film parçalarına bölündüğünde, her parça tüm objenin imajını verebilmektedir, ancak parça küçüldükçe imaj da flulaşmaktadır. Tüm objenin şekli ve yapısı, fotoğrafik kayıdan her bölgesine net bir şekilde şifrelenerek yerleştirilmiştir.

Bohm, tüm evrenin akmakta olan dev gibi bir tür hologram ya da holo-hareket (holomovement) olarak düşünülebileceğini ve de bunun içindeki her zaman ve mekân bölgesinde, gizli anlamda bütünsel bir düzen olduğunu ileri sürmektedir. Görünür düzen yüksek boyutlu realite düzeylerinin bir projeksiyonudur. Objeye ve varlıkları oluşturan görünür kararlılık ve katılık, sonu gelmez bir katlanma ve açılma süreci tarafından oluşturulur ve sürdürülür, çünkü atomaltı parçacıklar sürekli olarak saklı bir düzen içinde dağılmakta ve sonra tekrar kristalize olmaktadır.

Nedensel yorum içinde varsayılan kuantum potansiyeli, saklı düzene karşılık gelmektedir. Ama Bohm, kuantum potansiyelinin, ikinci bir saklı düzeni ya da süper-saklı düzeni temsil eden bir süper-kuantum potansiyeli tarafından organize edildiğini ve yönlendirildiğini ileri sürmektedir. Aslında o, sonsuz seriler ve belki hiyerarşiler, saklı (ya da "üretici") düzenler olduğunu, bunların bazılarının izafi olarak kapalı devreler oluşturup, bazılarının oluşturmadığını ileri sürmektedir. Yüksek saklı düzenler alçaktakileri organize etmekte, bunun ardından aşağıdaki yukardakini etkilemektedir.

Bohm, hayatın ve şuurun; üretici düzenin derinliklerinde saklı olduğuna ve bundan dolayı elektronlar ve plâzma gibi cansız kabul edilen madde dahil, tüm maddenin değişik derecelerde tezahürü içerisinde mevcut olduğuna inanmaktadır. Maddede bir "ilk-zekâ" bulunduğunu, öyle ki

Devamı S. 41'de

RUS PRENSESİNİN TUHAF VASIYETNAMESİ

Prenses Demidoff'un defnedilişinden kısa bir süre sonra, şaşırtıcı bir söylenti dolaşiyor ve Paris'in bu geniş mezarlığının devamlı ziyaretçilerinin ve hatta diğer kişilerin de hayal güçlerini tahrik ediyordu.

Doğrudan herhangi bir mirasçısı bulunmayan prenses, ölmeden önce vasiyetnamesinde mirasını, bunu almayı dileyen kişiye bırakacağını açıklıyordu. Ama bu muazzam serveti edinmek isteyen kişinin bunu hak etmesi gerekiyordu. Bu amaçla pek korkunç bir imtihandan geçmesi, cesaretini kanıtlaması şarttı. Neydi bu imtihan?

Paris'teki Pere-Lachaise mezarlığındaki en görkemli ve dikkat çekici mezar, "şeker ekmeği"ni (halk tarafından, çok orijinal biçimi dolayısıyla takılan isim) saymazsak, şüphesiz, Prenses DEMİDOFF'a ait olanıdır: İhtişamlı sütunları ve bunların üzerinde durduğu geniş bir kabir. Görüntü olarak gözden kaçacak gibi değil; zaten turistlerle, sadece dolaşanların bile dikkatini çekiyor. STROGANOFF'da doğmuş olan bu Rus bayan, geçen yüzyılın romantik Parisi'ne gelip yerleşmiş ve kibarlar sınıfına dahil olmuştu. Serveti de dillere destandı.

PERE-LACHAISE MEZARLIĞINDAKİ EN ESRARENGİZ MEZAR

◆ Serge HUTIN ◆

En az bir sene boyunca, dışarı ile hiç temas etmeksizin, tam anlamıyla bir hücreye hapsedilmişçesine mezarın içinde kalmak. Bu-

nu yapacak kişinin, beraberinde tüm ihtiyaçlarını karşılayacak materyali getirmesi serbestti. (Bir sene yetecek kadar gıda ve içecek,

yatak ve mobilya, kitap ve diğer eğlencelik şeyler.)

Bu büyük deneye girişecek muhtemel aday, mezarlık koruma teşkilatına kaydolmak zorundaydı. Çok kısa bir zamanda, cesur birtakım adaylar, değişik sosyal sınıflardan ve profesyoneller arasından çıkıp geldiler. Yıllar geçtikçe sayıları giderek azalmakla beraber, asla kaybolmadı. Günümüzde de, hâlâ, Pere-Lachaise'in koruyucusuna, kendilerine güzel Rus Prensesi'nin servetini kazandıracak olan bu karanlık deneye girişmek isteyen, gerek Fransa içinden, gerekse yabancı ülkelerden başvuran erkek veya kadınların yollandıkları dilekçeler gelmektedir.

MAJİK BİR SIR

Pere-Lachaise'deki bu muazzam DEMI-DOFF Mezarı, ölümden sonra da hâlâ kendini belli etmek isteyen bir insanın, boş bir çabasının ürünü müdür sadece?

Şüphesiz hayır. Bu mezarın açıklaması bu denli basit değildir ve sırrını hâlâ korumaktadır. Bazı meraklı ziyaretçiler, bu yapıyı süsleyen bazı sembolik unsurları fark etmişlerdir: Köpek, kurt, ayı. Her üçü de kutsal hayvanlardır; güçlü ve özel bir majik geleneğin totemleridirler: Doğu Avrupa ve Kuzey Asya şamanizmine aittirler. Prenses de, ailesinden gelen böyle saklı bir gelenele temas etmiş olamaz mıydı? Diğer bir motif de hayli kaba bir kanaat uyandırmaktadır: Bir jartiyer kurdelaşı! Aslında, bu

ayrıntıya cadılığa ait geleneksel sembollerde, şakacı bir tarzda rastlanır -Satan ve arkadaşlarına mal edilen bir kültün kabul edilmişinde değil- ama bu sembol WICCA'yı (İngilizce'deki "Witchcraft" kelimesinin gerçek şekli. Tüm Avrupa'da yaygın gizli bir yaşam. Dinî, majik, müşrik ve atalardan kalma bir şekli -boynuzlu Tanrı'ya ve büyük Bereket Tanrıçası'na tapma ifade eder.) gösterir ve bu, druidizmden de, klâsik müşriklikten de eskidir. Bu "lânetli" külte ait merasimler ve gerçek inançlar üzerine 1950'li ve 1960'lı yıllarda, G.B. GARDNER ve Margaret MURRAY'ın yazdıkları eserler bir hayli aydınlatıcı olmuşlardır. Böyle sembolik bir jartiyerin taşınması, bu gizli ve çoktanrı kültün büyük rahibesine ait olmayı, onu tanımayı ifade ediyordu. Margaret MURRAY'a göre, Jartiyer Cemiyeti'nin harika kuruluşunu anlatan meşhur tarihî efsanenin ("Fena gözle bakan kahrolsun.") altında, cadılara ait bu gizli din ile bağlantılar vardır. Asil bir bayanın bacağından bir aksilik sonucu düşen jartiyeri yerden alan İngiltere Kralı, onu, sadece başına gelebilecek zor durumlardan korumuş olmuyordu: Aynı zamanda onu, anı yapılacak bir sorgulama neticesi doğabilecek tehlikelerden de korumuş oluyordu. (Zira engizitörler o esnada orada bulunuyor olabiliyorlardı.) Unutmayalım ki, Orta Çağ'da kadın ve erkek büyücüler, kiliseye ait bir mahkeme tarafından mahkûm edilirlerse idam ediliyorlardı.

(LE MONDE INCONNU'dan
Çeviren: Halûk ÖZDEN)

DÜNYA GEZEGENİ İÇİN SIRIUS ÖĞRETİLERİ

Barbara Hand CLOW

- 1- İnsanoğlu hem şuuru hem de şuursuzluğu tecrübe etmiştir.
- 2- **Hepinizin seçme özgürlüğü vardır.**
- 3- Sizler aynı anda hem dünyada hem de başka boyutlarda olabilecek yeteneğe sahipsiniz.
- 4- Gerçek kimliğiniz olan, var olan her şeyle birlik hâlinde oluşunuzu tümüyle yeniden elde etmek için, dünya üzerinde fizik bir beden içindeyken uyanmak zorundasınız.
- 5- İrade/Madde/İnsanla eşit anlamı taşımaya başladığı zaman, Ruh/İdrak/Düşünce artık Kaynaktan/Tanrıdan ayrı olmayacaktır.
- 6- Sizler yeryüzünde Yaradan'ın çocuğunun doğuşuna yardım edeceksiniz.
- 7- İlâhî yeryüzü çocuğunun doğuşuna, yıldızlar arası boyutların üçüncü boyuttaki şekle ayarlanmasına şimdiden hazırlanın.

İLÂHÎ YERYÜZÜ ÇOCUĞUNUN DOĞUŞU

Dünya için göksel öğretiler sona erdi. Dünya insanları, şuursuzluklarıyla ve içsel karanlıklarıyla tek tek yüze kalacak şekilde, kalplerindeki ilâhîliği öğrenmeye hazırlar. Hepimizin bu konuda cesur olmamız isteniyor.

İşte büyük sır: Hissedemediğimiz sürece, çok boyutlu bilgiyi elde edemeyiz. Bu nedenle duygular tekâmül edene kadar dünya üzerinde büyük ıstıraplar meydana gelecektir. Solar pleksusa giren gümüş kordon astral bedeni fizik bedene bağlar. Astral bedeni serbest bırakıp yıldızlara ait bedeni uyandırmak amacıyla, solar pleksus acıdan arındırılmalıdır.

Eğer Sirius'tan verilmiş dersler dünya üzerinde ortaya çıkacaksa, duygusal bedeni arındırmayı öğrenerek tekâmülümüz hakkında şuurlu olmalıyız. Bunu ortaya çıkaracak kapasite, her insanın bellek ban-

kasında mevcuttur. Duygusal beden arındırıldığında beyin çok boyutlu bir gelişme yapabilecektir. Böylece Sirius'tan verilmiş dersler dünya üzerinde hazır hâle gelecektir.

20. yy'ın sonlarında her insanın tek kendi ayrı olma duygusunun üstesinden gelmesi istenmektedir. Böyle bir dönemde ego, görevini tamamlamış olacak ve daha yüksek bir forma yükselecektir. Yükseliş için boyutsal değişimler gereklidir. Eski Mısırlılar kendi bedenlerini çok boyutlu hâle getirmek için onu nasıl hızlandıracıklarını biliyordu. Bizler kendi duygusal bedenlerimizi arındırmak zorundayız.

Realiteyi değiştirmeye karar verebileceğimi fark ettiğim zaman, kendimi bir şey yapmaya zorlamak, derin bir uykudan emekleyerek çıkmak gibi gelmişti. Çünkü hepimiz üçüncü boyut içinde hissetmeyi

öğrenmekteyiz.

Bu hayat içindeyken şuurlu hareket etmeye çalıştıkça, sarsıntı dolu geçmiş yaşamlarla tecrübe ettiğim bütün o acı ve direnç yeniden su yüzeyine çıktı ve beni içine aldı. Ne zaman kendimle ilgili yeni bir görüş elde etsem, kendi içimde yeni yerler açmak için hücresel düzeyde direnç ve acı lâbirentinden geçmek zorunda kaldım. Yaratılış merkezine giden yolu araştırırken, herhangi bir şekilde beni sınırlayan her inanç sisteminden kurtulmak zorundayım.

Ufuk gözleyicileri, yeni bir şafağı açacak dönüşü bekliyorlar. Ufuk gözleyicileri hiçbir maske takmayan, kalplerini açan ve benliğin en derinlerine bakabilecek ölçüde dünyadaki hayata güvenen insanları bekleyecekler. Böylesi taze bir gerçeği görmek büyük bir saflaşmadır.

Dünyaya gelip de ruhumuzu keşfetmeden her gidişimizde, bugün ruhu inkâr eden bir yer yarattık kendi içimizde. Kendimizi yenileştirmek için, şimdiye kadar yaptığı-

mız her hareketi birbirine bağlamalı ve sonra da inkâr etmekte olduğumuz o yerde ruhu yaratmalıyız.

Yıldızlar arası bağlantılar saptandığı zaman (İngiltere'de ortaya çıkarılan tarlalardaki izlere bakarak, böyle bir ilişkinin olduğu 1990 yılında belirlendi) hepimiz için bir iyileşme sarsıntısı meydana gelecektir. Çünkü o zaman, kendi tekâmülümüzden gelen ve kendi içimizde yer etmiş acı ve korku dolu bütün tecrübelerin arındırılması gerekecektir. Bu durum bizi, en üzüntü dolu yerimize götürecektir. Ki bu yer kalplerimizde, acı dolu tecrübelerin içsel huzuru beklediği yerin hemen yanındadır.

Bize, içsel ıstırapların, korkuların ve ümitsizliklerin olduğu yeri açmamızı söyleyen bir duygu var. İşte o zaman, kalplerimizden enerji ve huzur yeniden ışımaya başlayabilecektir.

*("The Acorn Book of Emotional Healing" adlı kitaptan çeviren:
Ayhan TOLAYBENK)*

VARLIKSAL BİRLİK VE EVRENİN SAKLI DÜZENİ Baştarafı S. 35'de

yeni gelişimlerin ortaya rastgele çıkmadığını, fakat saklı realite düzeylerinden izafi olarak birleşmiş bütünler olarak, yaratıcı bir şekilde ortaya çıktığını ileri sürmektedir. Bohm saklı alana İdealizm, Ruh, Şuur denebileceğini ifade ederek, fikirlerindeki mistik çağrışımları vurgulamaktadır. Ruh ve madde ayrımı bir zandan ibarettir; temelde daima birlik vardır.

Gerçekten tüm büyük düşünürlerde olduğu gibi, David Bohm'un felsefî fikirleri, karakterinde ve yaşam şeklinde tezahür etmiştir. Öğrencilerine ve meslektaşlarının ifadelerine göre Bohm bencilikten tümüyle uzaktı, kimseyle rekabet etmezdi, en son düşüncelerini başkalarıyla paylaşmaya daima hazırdı. Yeni fikirlere her zaman açıktı, kendisini sakın ama şevkle realitenin mahiyetini araştır-

maya adanmıştı. İlk öğrencilerinden biri onu dinsel değil, dünyasal anlamda bir ermiş olarak nitelendirmektedir.

Bohm, bireylerin, milletlerin, ırkların ve sosyal grupların genel olarak birbirlerini temelde farklı ve ayrı görme eğiliminin, dünyadaki çatışmaların ana kaynağı olduğuna inanıyordu. İnsanların bir gün tüm varlıklar arasındaki köklü bağlılığı fark edeceğini ve de daha bütünsel ve uyumlu bir dünya kurmak için el ele vereceklerini ümit ediyordu. David Bohm'un yaşamının ve çalışmalarının hakkını, bu mesajı gönülden kabul etmek ve evrensel kardeşliği yaşamımızın temel amacı hâline getirmek suretiyle ödeyebiliriz.

*(Kaynak: SUNRISE Şubat-Mart 1993
Çeviren: Erol KONYALIOĞLU)*

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN (İDAD) KONFERANS DUYURUSU

13 KASIM **Ölüme Yakın Deneyimler** ..... Fulya DEMİREL-Ayhan TOLAYBENK

Saat: 19.00-21.00

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

U F O L A R ve KONUŞMA ÖZGÜRLÜĞÜ

Pauline Stacy
Çev: Erkin SÜZER

Bazı UFO taraftarları bile onun görüşlerini acayip bulabilirler, fakat bu onun çalışmaya hakkının elinden alınması gerektiği anlamına mı gelir?

Birçok insan gibi Kansas, Ottowalı Dr. Scott Corder da, insanların, UFO'lar ve dünya dışı varlıklar gibi konularda da hi olsa kendi fikirleri hakkında konuşmaya veya yayımlar yapmaya hakları olduğuna inanıyordu. Fakat, maalesef en azından kendisi için olayın hiç de böyle olmadığını anladı. Bugün Kansas City'de lisanslı bir doktor olarak çalışabilmesi için kişisel inanç ve fikirlerini unutmaması gerekiyor.

Dr. Corder 1989 Mart'ının 13'üne kadar, Ransom Memorial Hastanesi'nde ve iki bakım-evinde tıp doktoru olarak çalışıyordu. Mart'ın 15'inde Harris Haber Servisi, doktorun lisansının Kansas Eyaleti Şifa Sanatları Yönetim Kurulu tarafından süresiz olarak askıya alındığı haberini verdi. Gazetecilere verdiği demeçte doktor, bugüne kadar başarılı bir meslekî yaşamı olduğu hâlde, UFO'lara ve dünya dışı varlıklara olan inançları yüzünden, "aklı durumunun hastaların güvenliğini tehlikeye atabileceği" düşüncesiyle doktorluk yapamayacağına karar verildiğini söylüyor. Kurum, kendisine Topeka Kansas'taki Manning Kliniği'nin psikiyatri servisi vasıtasıyla aklı dengesinin yerinde olduğunu ispatlayabilme şansını tanıdı. Bu Dr. Cor-

der için seçilebilecek en kolay yol. Buna karşılık karara kanunî yollardan karşı çıkmak da var. Corder mesleğini seven bir doktor ve eğer kendi elinde olsa doktorluğa devam edeceğini söylüyor. Aynı zamanda UFO ve dünya dışı varlıklara olan ilgisini ve inançlarını da duyurmak istiyor.

Sadece Kansas Eyaleti Şifa Sanatları Yönetim Kurulu kararını değiştirmeye ikna edilirse Dr. Corder, UFO'lara ve dünya dışı varlıklara olan inancını sürdürdüğü hâlde işine devam edecek.

Corder'in konuya olan ilgisi, Donna Butts'la tanışmasından sonra iyice artmış. Corder yaptığı araştırma sonucunda onun sağduyu sahibi, zeki ve doğruyu söyleyen genç bir kadın olduğu kanaatine varmış. Bundan dolayı onun UFO'lar ve dünya dışı varlıklarla yaşadığı çeşitli kişisel deneyim hikâyelerine inanıyor.

"Anlattıklarından hiç geri dönmedi ve onları hiç değiştirmedim." diyor Dr. Corder.

Bayan Butts, UFO'lar ve dünya dışı varlıklar hakkında uzun yıllar boyunca elde ettiği bilgiyi paylaşmakta hiç hevesli görünmüyor. Ayrıca telefonu rehberde kayıtlı olmadığından kendisine ulaşmak zor. Russel Daily News Gazetesinin muhabirlerinden Irene Jepson'un yazılarında kendisinden sık sık bahsediliyor. Jepson sadece olayı aktarmanın gerekliliğine inanan tarafsız ve objektif bir yazar. Butts'unkiler gibi kişisel deneyimleri veya literatür konusunda Corder'inki kadar bilgisi yok, ama nasılsa iki-

siyle de ilişki içinde.

Butts'un, Russel bölgesinde 24 Şubat 1989 gecesi uzay gemilerinin görüleceğini önceden bildirmesi üzerine Jepson, yöre sakinleri ile o gecenin büyük bölümünü gökyüzünü inceleyerek geçirdiler. Russel sakinlerinin görüşleri karışık, bazıları Jepson'un yazdığı hikâyeyi uydurduğuna bile inanıyorlardı.

"Ben sadece bana anlatılanları yazdım." diyordu Jepson ve gökyüzünde ne olacaksa görmeye kararlı olduğunu söylüyordu. Maalesef birçok gözlemci gibi o da alışılmadık bir şey göremedi. Birkaç kişi UFO'ları gördüklerini rapor ettiler.

"Russel'da yaşayan, gayet güvenilir ve yalan söylemeleri veya masal uydurmaları için hiçbir sebepleri olmayan üç kişiden raporlar aldık. Açıklanamayan bir şeyler vardı. Bu insanlara inanıyorum. Galiba bazı insanlar diğerlerinin göremediği şeyleri görebiliyorlar."

Butts, Jepson'un yazısından sonra, dünya dışı varlıkların, UFO'ların yerel bir gösteri için verdikleri sözü yerine getirdiklerine inanan birçok taraftar

kazandı. Ve Corder'in da bilgi ve kehanetlerini paylaşması ile daha da güçlendi.

Yıllık iznine çıkmadan önce Jepson konuyla ilgili iki makale daha yazdı. 14 Mart'ta işi bırakmadan önce, Corder, onu 13 Mart'taki doktorluk lisansının askıya alınması ile ilgili olarak aramış. Jepson kendisi yokken herhangi bir şeyin olmamasını umut ediyordu. Ama, 27 Mart'ta işine dönene kadar birçok olay gerçekleşti. Örneğin, Corder ve Butts David Synder'in şovuna katılmak için Kansas City'e gittiler. Kansas City Missouri radyosunda 20 Mart'ta programa katıldılar. Bu esnada Kansas'taki Ruhsal Araştırmalar Derneği'nde bir konuşma yaptılar, ayrıca Psychic Revien ile bir röportajları oldu. Bazı röportajlar da The Hutchinson ve Harris Haber Servisi'nde basıldı.

The Harris Haber Servisi, Corder'in başına gelen tersliklerin dünya dışı varlıklarla ilgili

inançlarının Ottawa Herald Gazetesi tarafından 1 Aralık 1988'de yazılması ile başladığını söylediğini yazıyor. Corder Kansas Eyaleti Şifa Sanatları Yönetim Kurulu'ndan, 13 Aralık 1988'de Weekly World News'ta konuyla ilgili bir yazı çıkıncaya kadar herhangi bir ön uyarı almamıştı.

Corder olayı, konunun ilgi çekiciliğinden mi, yoksa halkın konuşma ve düşünme özgürlüğüne olan hassasiyetinden mi bilinmez, çok rağbet görüyor.

"Bu konuyla ilgili bir kitap yazdık." diyor Dr. Corder. "Kitabın ismi The Four (Dört)."

Kitap Butts, Corder ve dünya dışı varlıklar tarafından yazılmış. Yakında yayınlanacak olan kitapta, Peter ismi ile anılan bir dünya dışı varlık var. Kitap, dünya dışı varlıklar, dünyaya

geliş sebepleri, burada gerçekleştirdikleri ve gerçekleştirecekleri işlemlerle ilgili. Kitapta Donna Butts'un deneyimleri, Peter'in kendisi ile nasıl ilişkiye girdiği, doktorun Donna Butts hakkındaki araştırması ve onun gerçeği anlattığına nasıl inandığı da anlatılıyor.

Corder, Butts'un kendisine aralarındaki güveni artıran bilgiyi -ki bu bilgi dünya dışı varlıklar tarafından Corder'a iletilmek üzere Butts'a verilmişti- nasıl aktardığını açıkladıktan sonra, A.B.D.'de yaşayan birçok insana özel olarak bilgiler verdiklerini anlattı. Corder bu bilgileri bazı hükümet yetkililerine de aktarmış, fakat ne mesajı, ne de kendisi hiç de hoş karşılanmamış.

"Amerika Birleşik Devletleri'nde bazı çevrelere mektuplar gönderdim, alt üst oldular ve Kansas Eyaleti Şifa Sanatları Yönetim Kurulu'yla temas kurdular. Benim üstüme çullandılar. Bu çeşit şeylere inandığım için akıl durumu sorguluyorlar."

Corder ve Butts sorguya çekilmek pahasına, bilgilerini diğer insanlarla paylaşıyorlar. Aslında Corder dünya dışı varlıkların bazı kehanetlerini, devletin ilgili organlarına duyurma ya çalışmadan önce herhangi bir problemle

"Amerika Birleşik Devletleri'nde bazı çevrelere mektuplar gönderdim, alt üst oldular ve Kansas Eyaleti Şifa Sanatları Yönetim Kurulu'yla temas kurdular. Benim üstüme çullandılar. Bu çeşit şeylere inandığım için akıl durumumu sorguluyorlar."

karşılaşmamıştı. Belki de problem, kehanet lâfının İncil'in son cüzündeki korkunç kehanetleri anımsatıyor olmasından kaynaklanıyor.

Doktor bugün Kansas Eyaleti Şifa Sanatları Kurulu'yla arasındaki problemin esas sebebinin Washington, D.C.'deki bazı insanlarla kontak kurmaya çalışmış olması olarak görüyor.

Kendisine UFO'lar ve dünya dışı varlıklarla ilgili literatürün ve tarihin bilgisi diye hitap ettiğimizde, bize gülerek bu konuların bilgisi olmaktan çok öğrencisi olduğunu söyledi.

Dünya dışı varlıklar, mitoloji ve efsanelerde bazı tanrılar veya İncil'deki melekler ve diğer ruhsal varlıklar olarak tanımlanmışlardır.

Bu varlıklar ve insanlara naklettikleri mesajlar kadar nakledeş tarzları tarihsel bir literatür olarak oldukça ilgi çekicidir. Yakında Dr. Scott Corder ve Donna Butts'un kitaplarındaki mesaj, okuma özgürlüğüne inananların ilgilerine sunulacak.

Bütün insanlık tarihi boyunca nasıl ki konuşma, inanma ve hatta okuma hakları geç-

mişten günümüze gelen özgürlükler ise, Dr. Corder'in doktorluk mesleğini sürdürmesi de bunlar gibi sahip olması gereken bir haktır.

(Fate, Kasım 1989)

The Coffeyville Journal Gazetesi'ndeki haberine göre Dr. Corder'in bazı inançları:

- İnançlarım beni daha iyi bir doktor yapıyor.
- İnançlarım bilime karşı değildir.
- Dünya dışı varlıklar galaksiler arasında seyahat ediyorlar.
- On iki havariden biri olan Peter, şimdi bir dünya dışı varlıktır.
- Sadece 3 yıl sonra bir uzaylı istilâsı olacaktır.

Makalede, Corder'in Peter'den aldığı bazı kehanetleri FBI'ya, Savunma Bakanlığı'na ve CIA'e duyurduğu belirtiliyor. Bir kehanetine göre ise Kansas Senatörü Bob Dole bir sonraki ve en son başkan olacak.

TEKÂMÜL HIZI Baştarafı S. 24'de

şama uygulaması yapılmamış.

İnsanın kendisini tanıması, kendisini kontrol etmesi ve kendisini bilmesi, kendi varlığı hakkında gerçek ya da gerçeğe yakın bilgiye ulaşması bu sayede olacaktır. Bu duruma ulaşması kadar büyük bir hikmet, değerli bir ideal ve eşsiz sevap yoktur. Ama bunu sevap kazanmak, "Tanrısı'nın gözüne girmek, O'nun dizi dibinde bir yer işgal etmek" için yap-

mak da insana hiçbir şey kazandırmaz. Böyle bir niyetle yapıyorsa zaten kendini tanıma ve bilme yolunda bir şey yapıyor denemez... Vicdanının sesini dinlemeyi öğrenmemişse, tam tersine onu susturmakta, şu ya da bu şekilde tevilcilikte ustalaşmışsa, yazık etmiştir. Bu duruma düşmek için, içinde bulunduğumuz durumu bizim için en iyi durum olarak kabul edip, önümüze çıkararak her şeyi o gözle ele alıp,

onun üstesinden gelmek, ona hâkim olmaya çalışmaktadır. Başka da bir şey yapamayız zaten.

O hâlde tekâmül hızı gidişe, faaliyete, amele bakar; enkarnasyon sayısına değil. Bir çırak, eline âletleri alıp, ustasının nasihatlerini dinlemezse, atölyeye isterse yüz kere girip çıksın bir şey öğrenemez.

E. ARIKDAL
(Konferans Özeti)

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

● CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat:14.00-16.00)

6 KASIM	Reenkarnasyon	.....	Azime YUMRU
13 KASIM	Video Gösterisi	.....	
20 KASIM	İsteklerimiz ve İhtiyaçlarımız	.....	Zülat ÇEVİK
27 KASIM	Sohbet Toplantısı	.....	

Yeni Adresimiz: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. Kat:1 D:2 01130 ADANA

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Dış Basında PSI

BABAMIN DÜĞÜN YÜZÜĞÜ

Barbara A. Johnson

ÇOCUKLUĞUMDAN beri ruhsal yeteneklere sahip olduğumu söyleyebilirim. Gerek annem-babam, gerekse büyükannem ve büyük babam bunun farkındaydı. Bununla birlikte akrabalarımın bazıları bu durumum endişelendiriyordu.

Ekim 1986'da, babam Leonard Roy Russey, 62 yaşında emekli olduğu gün vefat etmişti. Aramızda çok sıkı bir ilişki yoktu, ama annem Magdalena ile iletişimini besbelli ki benim yeteneklerim aracılığıyla sağlıyordu. Ölümünden sonra bunu çeşitli vesilelerle denemişti.

Bunlardan belirgin ve unutamadıklarımın birisi ölümünden üç gün sonra benim rüyam vasıtasıyla gerçekleşmişti. Elde olmayan neden ve durumlardan dolayı cenazesini ölümünden 6 gün sonra kaldırmıştık. Rüyamda, anneme iletilmek üzere, parmağından düğün yüzüğünü çıkarıp saklamasını, onunla birlikte gömülmesini bana söylüyordu.

Babamın parmağında böyle bir yüzüğün bulunup bulunmadığından benim haberim yoktu. O akşam annem ve kardeşlerim arasında da babamın yüzükle gömülüp gömülmemesi konusu tartışılmış fakat bir karare varılamamıştı.

Ertesi sabah kalkar kalkmaz rüyamı anneme anlattım. Annem de tereddüt etmeden ağabeyimi çağırarak yüzük hakkında ne yapacaklarının belli olduğunu bildirdi.

Annem bir yıl kadar kendi parmağına (kendi yüzüğünün yanında) taktı onu. Sonra bir zincire geçirecek boynunda taşımaya devam etti. (FATE'den)

* * *

SYLVIA'nın İŞİĞİ Helen C. Pirson

Yıllarca Florida'nın Pembroke Pines denen yerinde öğretmenlik yapmıştım. O sırada öğrencilerimden bazıları aynı zamanda yakın arkadaşlarım oldular. Birsürü ruhsal deneyim de yaşadım diyebilirim. Öğrencilerimden birisi olan Helen Cissein de medyom yetenekliydi. Her ikimizi de Sylvia Goldenberg isimli bir

kadının ruhsal durumu ilgilendiriyor ve meşgul ediyordu. Bu hanımı her ikimiz de sever, sayardık. Aslında bu ilgimizin doğru dürüst bir nedeni de var sayılmazdı. Fakat her ikimizin de kanısına göre bir şeylerin yolunda olmadığı hususunda endişemiz bulunuyordu.

Aradan zaman geçti, Sylvia kendisini iyi hissetmediğini, bir check-up için doktordan randevu aldığını bildirdi. Ünlü bir doktorla randevulaşarak kontrolünü yaptırdı, evine döndü ama durumu iyileşeceği yerde her gün biraz daha kötüleşiyordu. Sonunda öldü gitti...

1989'un başlarında Helen'i evinde ziyaret ediyordum. Oturma odalarında oturmuş ikimiz başbaşa sohbet ediyor, kocalarımız da TV izliyorlardı.

Söz dönüp dolaşıp yine Sylvia'ya gelmiş, orada bulunan fotoğrafına bakarak ne kadar iyi bir insan olduğunu düşünmeye başlamıştık. Kendisini çok özlediğimi, onun için bu fotoğrafın bir kopyasına sahip olmak istediğimi ifade etmekte kendimi alamamıştım. Tanıdığım ve okuttuğum en iyi insanlardan birisiydi.

Tam bu sırada birden odanın içinde zikzaklar çizen çok parlak bir ışık dolaştı. Ardından da hoş bir koku yayıldı odaya. Helen bir çığlık attı, "Sen de gördün mü?" "Tabii", diye cevap verdim. Çünkü görmüştüm. Sesimizi duyan kocalarımız başlarını TV'den kaldırarak "Ne oluyor?" der gibilerden bizim tarafa baktılar ama kuşkusuz bir şey görememişlerdi.

Sylvia kendisinin bizimle beraber olduğunu mu anlatmak istemişti dersiniz? Umarım, öyle olmuştu. (Kasım '89 tarihli FATE'den)

* * *

KATIE'nin KÂBUSUNDAKI ZİYARETÇİ

Peggy Pearson

1918'de kocam Brent ve ben bir ev yaptırmış fakat ancak 1979 yılında içine taşınabilmiştik: 15 Mayıs 1979. Bu, aynı zamanda kızımız Katie'nin dünyaya geliş tarihidir.

Katie 4 yaşına geldiği zaman odasında sesler duymaya başlamıştı. Gecenin ortasında kontrol için Brent'le birlikte kalktığımız zaman onu yatağında doğrulmuş, karşısında görünmeyen birileriyle konuşurken bulurduk. Bizi gördüğü zaman da, "Bak anne, burada kimler var. Konuşsana. Gör-

müyor musun?" derdi. Sık sık kâbus görürdü. Dolabının kapağını kapatmamızı, çünkü oradan bazı insanların çıkıp geldiklerini söyler ama biz buna omuz silkmekten başka bir şey yapamazdık.

Zaman zaman bu evin orasında burasında (8 yıl süreyle) ayak seslerinin dolaştığını işitmişizdir. Bazen akşamları TV seyredirken üst katta dolaşan ayak seslerini duymamak elde değildi. Koşarak yukarı çıkıp baktığımızda ortalarda kimseyi bulamazdık. Bazen de yatakta bir şey okurken merdivenlerden ayak seslerinin çıkıp indiğini duyardık. Yine baktığımızda hiç kimseye rastlamazdık.

Bazen de durdukları yerde dolaptaki bardaklar kırılırdı. Birkaç kez bir gölgeyi köşeden döner dönmez gördüğüm de olmuştu.

Buna rağmen bunlar ev halkından hiç birimizi rahatsız etmişe benzemiyordu. Aksine bu ayak sesleri bizi daha dikkatli yaşamaya sevk etmesi bakımından yararlı da oluyordu.

Bütün bunlar geçtikten sonra nihayet Ocak 1989'da bir gece kesin olarak bir "şey" in huzurunda bulunduğumuzu hissetmiştim. Henüz yatmıştık, saat 10'u biraz geçiyordu ki yatak odamızın kapısı birden açıldı ve

kapıda duran Katie, odasında bir hanımın bulunduğunu söylüyordu. Katie bu şekilde kapıda dikilirken, arkasında bir kadın ortaya çıkarak ellerini çocuğun omuzlarına koydu. Kahverengi uzun saçları olan genç bir hanımdı. Üzerinde kırmızı bir ceketle uzun kahverengi bir eteği bulunuyordu. Başını hafif yana yatırarak gülümseyordu.

Katie kadının arkasında bulunduğunu fark etmişe benzemiyordu. Bu nedenle sakın kalmaya çalışarak Katie'ye yanımıza gelmesini söyledim. Bu sırada arkasındaki kadın yok olmuştu.

Katie'ye neler olduğunu anlatmasını istedim. Gece yarısı uyandığını ve pencerenin önünde bir kadının bir aşağı, bir yukarı doğru gidip geldiğini gördüğünü söyledi. Katie kalkarak banyoya gittiğini, sonra tekrar yatağına gelip baktığını söyledik. Bu sırada kadın çocuğun yatağının yanına gelmiş kendisine gülümseyerek bakıyordu. İşte bu sırada Katie bizim odaya gelmişti. Bize kadını tanımlamasını söyledim ve yaptığı tanıma göre benim az önce arkasında gördüğüm kadının aynısıydı. (Kasım '89 sayılı FATE'den)

**Çev: Selman
GERÇEKSEVER**

META FM
105.6

DİNLEYİNİZ
DİNLETİNİZ

SADIKLAR PLANINDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 157

21.4.1972

HER VARLIKTA TANRILIK TOHUMU VARDIR

"Bu (bedensel) sistemden istifade edecek olan yüksek benlik, ayrıca maddeye, kendine göre bir stil vermeye çalışmaz. Müşekkel hâlini elde etmiş olan organizma, organik yapı, ancak melekelerini inkişaf ettirdiği sürece daha müessir bir şekilde vasitalık etmeye amadedir. Öyleyse yüksek benliğin öncelikle yerine getirmesi icap eden husus, organizmanın melekelerini geliştirmektir. Bu da ancak yüksek benliğin organizmaya ayrı bir şahsiyet kazanmışçasına bağlanmasından meydana gelen bir tecrübe bütünü ile bir hayat ile olur. Burnuna üflenen nefes, yüksek benliğin organizmaya verdiği enerjidir. Yüksek benlik, her yerde mevcut olan Tanrı'nın bir tohumudur. Bu tohum, tıpkı Tanrısal Enerji'ye benzeyen enerjiyi havidir. Diriltebilir, ihya edebilir. Yeniden kurabilir. Yeniden çözebilir.

... Kendinde meknuz Tanrılık tohumu, bu ulvî enerji, her mekânda, her varlık sistemini, fizikî varlık sistemini geliştirebilecek kudrettedir. En kabasından, en seyyaline kadar bütün maddî âlemlerde yüksek benlikler saçak saçak, sicim sicim mevcuttur. Ateşteki varlıktan, havadaki varlıktan, topraktaki varlıktan, sudaki varlığa kadar, esirî varlıktan en kaba, en geri, atomaltı dediğiniz varlığa kadar her yerde ödevî, madde âleminin inkişafına ve onların da şuurlanmasına çalışmaktadır."

SÖZLÜK

Müşekkel : Şekillenmiş

Inkişaf : Gelişme

Meknuz : Saklı

Müessir : Etkili

Meleke : Beceri, yetenek

Seyyal : Akışkan, ince

KİTAPLAR ARASINDA

PSİKOMETRİ

Kitabın adı/Özgün Adı

PSİKOMETRİ

HOW TO DEVELOP PSYCHOMETRY

Yazarı ve Çevireni

W. E. BUTLER

Faruk GÜLTEKİN

Sayfa Adedi, Baskı Tarihi ve Fiyatı

56 Sayfa, 1990 Fiyatı: 35.000 TL.

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI

P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

Psikometri, bir eşya ile herhangi bir zaman ve mekânda ilişkide bulunmuş insanın ya da insanların durumlarını ifade edebilmektir. Psişik yetenekler içinde en ilginç ve çarpıcı uygulamalardan biridir. Şifacılık, majisyenlik ve falcılık yöntemlerinde de çoğunlukla bilinmeden kullanılan bir tekniktir psikometri. "Bütün parçanın içindedir" ilkesini uygulamaya koymaktan ibarettir. Günümüzdeki hologram tekniği de bu ilkeye dayanır.

Psikometri medyomları, kullanılmış eşyayı aracı edinerek o eşyanın sahibi veya o mekân hakkında bilgi aktarabilir. O insanın geçmişteki ya da gelecekteki durumu hakkında bilgi verebilir. Eşyaya kaydedilmiş manyetik veya daha sübtıl tesirlerden yola çıkarak o tesirlerin öncesini ve sonrasını söyleyebilir. O hâlde, materyalizmin düşündüğünün aksine, her eşyanın kendine göre bir canlılığı, tesiri

ve yaydığı bir enerji vardır. Fala bakan kişiler, fincandan veya kahve izinden yola çıkarak, içen kişinin durumunu "nakledebilirler". Şifacı medyomlar vücudun belli bir yerine dokunarak bedenın genel sağlığı hakkında bilgi verebilirler. Aura görebilenler ise bir organın renginden yine bedenın sağlık durumunu belirleyebilirler. Majisyenler, büyü yapmak istedikleri kişiye ait bir parçayı, ki bunlar genellikle saç teli, tırnak veya elbise parçası olabilir, kullanarak ona tesirlerini yollayabilir.

Sevgili okuyucular, bilgi her an her yerdedir. Çünkü gördüğümüz her eşyanın ardında bir yasa, bir bilgi birikimi vardır. Yeter ki o bilgi kaynağına akort olabilecek farkındalığa ulaşabilelim. Ünlü yazar W.E. Butler'in yazdığı bu kitap, psikometri yeteneğini geliştirmek isteyen herkes için çok yararlı bir kaynak hâlinindedir.